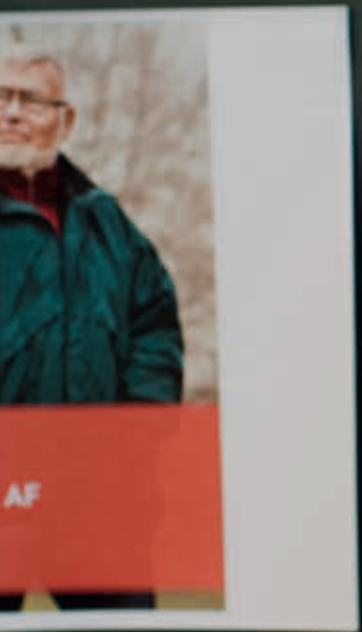

SOCIAL DEMOKRATEN

1 • FEBRUAR 2017

ANITA FRA DANMARKSKAMPAGNEN

FOLKESKOLEN ER VERDENS BEDSTE OPFINDELSE

DEN RØDE STOL

»FINGRENE VÆK«-REFORMEN ER EN SLAGS KULTURKAMP

SOCIAL DUMPING:

UKRAINSKE ALLA TIL KAMP FOR DEN DANSKE MODEL

6

DANMARKSKAMPAGNEN

Anita Ernst: »Folkeskolen er verdens bedste opfindelse«.

12

DEN RØDE STOL

Jan Nørgaard: »Fingrene væk-reformen er en slags kulturkamp«.

20

SOCIAL DUMPING

Ukrainske Alla kæmper for den danske model.

22

FOR PRINCIPPETS SKYLD

Fem sider om arbejdet med det nye principprogram

- 3 Leder
- 4 Christiansborgnyt
- 8 Nedtælling til KRV 17
- 14 Her går grænsen
- 17 DSU
- 18 Danmark set fra ... Senegal
- 27 Nyt fra EU
- 30 Liv(et) i bevægelsen
- 32 Kultur
- 34 Navne og noter
- 36 Velkommen til Christian W. Gøtke

Gratis medlemsblad for Socialdemokratiet. Ansvarshavende: Partisekretær Jan Juul Christensen | **Redaktør:** Morten Bruun/Redaktionen.dk | **Levering og adresseændring:** Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kartotek@socialdemokratiet.dk. Bladet postomdeles til medlemmer, hvis partiforening er tilsluttet Socialdemokratiets centrale medlemskartotek. Til svagtseende: Ønskes bladet tilsendt som lyd-cd, så kontakt Kirsten Jensen, 72 30 08 46 eller kirsten@socialdemokratiet.dk. Indmeldelse: Socialdemokratiet, Vester Voldgade 96, 1552 København V, 72 30 08 00 eller via socialdemokratiet.dk | **Design og grafisk produktion:** Datagraf. Tryk: Stibo Graphic. Fotos gengivet i bladet tilhører Socialdemokratiet, medmindre andet er angivet | **Forside:** Anita Ernst, foto: Thomas Sjørup | **Redaktionen:** Stine Svarre Gaardhøj stine@socialdemokratiet.dk – Marie Kristensen marie.kristensen@ft.dk – Mads Koldby mads.koldby@ft.dk – Lissa Galle lissa@socialdemokratiet.dk – Anders Friis-Hansen anders@socialdemokratiet.dk | **Journalister:** Kristian Bang Larsen, Diana Ebba Ø.B. Pedersen, Birgitte Bartholdy, alle Redaktionen.dk | **Fotografer:** Thomas Sjørup (Redaktionen.dk), Claus Bonnerup og Bjarke MacCarthy | **Næste nummer udkommer 26. maj.** Deadline for redaktionelt stof er 24. april. Redaktionen påtager sig intet ansvar for materiale, som indsendes uopfordret | **annoncer:** Kontakt redaktionen | **ISSN:** 0906-4613. Titel: *Socialdemokraten*.

DANMARK ER DEN BEDSTE OPFINDELSE

AF METTE FREDERIKSEN, FORMAND FOR SOCIALDEMOKRATIET

Kære socialdemokrat

Da statsminister Lars Løkke Rasmussen første gang efter nytår stillede op til spørgsmål i Folketinget, var han lidt gnaven. Igen – fristes man næsten til at tilføje. Han havde nemlig set vores kampagne »Den bedste danske opfindelse er Danmark«. Hvorfor skulle man nu tale om det? Han mente, det var mere relevant at bruge kræfterne på at tale om den næste danske opfindelse.

Og det fortæller vel i virkeligheden meget godt om forskellen på os og Venstre. For hvis vi ikke indimellem stopper op og ser os tilbage, hvis vi ikke husker at spørge os selv, hvorfor vi egentlig er blevet et af verdens mest trygge, velhavende og lige samfund, ja, så risikerer vi at gøre skade på det, der har bragt os så langt. Som har gjort Danmark stærkt. Og hvad værre er: Når man ikke vil se sig tilbage, så ser man heller ikke muligheder, man kan bygge videre på. Og hvad værre er: Vi risikerer at tabe mennesker på vejen.

Når jeg ser på det nye år, frygter jeg, at regeringen netop er på vej til at foretage ændringer, der vil føre Danmark i en forkert retning. Højere pensionsalder for alle – også de nedslidte. Lavere SU. Og senest en ændring af boligskatten, så folk i helt almindelige huse skal betale, for at de dyreste kan slippe billigere. Det er skridt ned ad den forkerte vej.

For vores vej har jo skabt de succeser, vi er stolte over. Gennem overenskomster er lønmodtagerne blevet sikret høj løn, gode forhold, ferie, pension, barsel. Og fordi vi sammen betaler for fri og lige adgang til uddannelse og sundhed, har vi ikke alene skabt et retfærdigt samfund. Vi har også skabt et rigt samfund med stabile og dyg-

tige ansatte. Og det er jo ikke, fordi vi er bange for forandring. Gang på gang har vi taget ansvar, når behovet har været der.

Netop derfor synes jeg, statsministeren skylder os en forklaring. Hvorfor er det, vi skal hans vej? Hvordan er det, det skal gøre Danmark rigere? Hvem er det, der skal være rigere? Vi mener, at regeringen trækker Danmark i den forkerte retning. Væk fra alt det, der har bygget Danmark op. Og gjort Danmark stærkt.

Vi vil en anden vej. Og vi har fulgt en plan, som sikrer, at der fortsat er penge til velfærd, når vi bliver flere børn og flere ældre. Som forandrer vores offentlige sektor, så der kommer flere resultater og mindre fokus på processer. Og som fokuserer på vækst og arbejdspladser ved at styrke danske virksomheder og sørge for, at de har adgang til dygtige medarbejdere. Det er at investere i det, der har gjort Danmark stærkt. Det er faktisk sådan, vi er kommet dertil, hvor vi er i dag.

Spørg bare læreren Anita. Bagermesteren Henrik. Sygeplejersken Daniela. Sprogofficeren Benjamin. Eller en af de mange andre danskere, vi har lært at kende gennem vores kampagne. De ved, at det, vi har skabt sammen her i Danmark, er unikt. Det skal vi minde hinanden om. 🌹

” Vores vej har jo skabt de succeser, vi er stolte over

Med venlig hilsen
Mette Frederiksen

Formand,
Socialdemokratiet

CHRISTIANSBORG NYT

LØKKE UDSKREV VALG

Du vidste det måske ikke, men der har været afholdt valg. 15. januar udskrev Lars Løkke Rasmussen valg for folkeskoleeleverne fra 8.-10. klasse. Det betyder, at 63.000 elever skulle sammensætte deres Folke-ting. Ved redaktionens deadline var valget endnu ikke afholdt, men der er ingen tvivl om, at DSU gjorde en kæmpe indsats i valgkampen. Det skete blandt andet gennem kam-

pagner inspireret af den populære norske tv-serie »Skam«. DSU førte valgkamp via de sociale medier og deltog i over 300 paneldebatter på grundskoler i hele landet. Og målet var – ifølge DSU-næstformand Morgan Krüger – at blive ungevalgets største parti. Valgdagen var i øvrigt 2. februar – efter tre ugers valgkamp, hvor eleverne blandt andet skulle udvælge deres mærkesager.

TÆPPE TIL VENDSYSSEL

Følger du med i debatterne fra Folketingssalen, så har du måske lagt mærke til det næsten seks meter høje tæppe, der har prydet væggen bag formandsstolen i Folketingssalen. Men nu skal øjnene snart vænne sig til noget andet. Præsidiets har valgt at donere vægtæppet, der har hængt i salen gennem næsten 30 år, til Vendsyssel Kunstmuseum. Her vil det fremover indgå i museets samling. Tæppet med titlen »Som en rejselysten flåde« af Berit Hjelholt blev i sommer taget ned i forbindelse med en renovering af salen. Præsidiets syntes, at væggen bag formandsstolen skulle have et nyt udtryk, når man alligevel var i gang med at foretage nogle ændringer for blandt andet at gøre talerstolen handicapvenlig.

LYKKETOFT KOM PÅ PLADS

Det er modigt at lade sig portrættere af en karikaturtegner. Men det var ikke desto mindre Politikens karikaturtegner Roald Als, som Mogens Lykketoft valgte til at lave det portræt, der netop er kommet op at hænge på Christiansborg. Tidligere formænd for Folketinget får deres portræt op at hænge, når de ikke længere genopstiller.

Gennem årene har Mogens Lykketoft ofte lagt ansigt til Roald Als' streg. Men der er ikke megen karikatur over det nye portræt:

– Når jeg ser mig selv fremstillet af Roald Als på skrænten ned til stranden i mit ferieparadis på Endelave – med de huller, svalerne har lavet, som er med til at gøre under-

laget skrøbeligt, med lidt krøllet tweedjakke og slips på i vinden – så tror jeg, at kunstneren har brugt denne opstilling til at symbolisere både mine egne modsatrettede følelser og andres modsatte meninger om min indsats. Men et færdigt kunstværk er jo

åbent for alles egne fortolkninger, sagde Mogens Lykketoft ved afsøringen. Maleriet, der hylder Lykketofts 26-årige indsats som folkevalgt og en valgperiode som formand for Folketinget, hænger foran Folketingssalen sammen med tidligere formænd.

POLITISKOLE: REGERINGEN MÅTTE RETTE IND

Regeringen led et sviende nederlag i sagen om en ny politiskole i Vestdanmark. I stedet for en nybygget skole i Herning – som beskrevet i regeringsgrundlaget – endte det med, at den etableres i den gamle sygeplejeskole i Vejle.

– Det har været et uskønt forløb, men det er glædeligt, der nu er kommet en løsning. For vi skal have uddannet flere politibetjente, siger retsordfører, Trine Bramsen.

EN LILLE NY JOEL

6. januar blev klima- og energjordfører Jens Joel og hans kæreste Line Sand forældre til en lille pige, Ulrikke. Hun blev ved fødslen målt til 55 cm og en kampvægt på 3.485 g, men forældrene melder, at hendes appetit uden tvivl vil have gjort lykken væsentlig større, inden dette blad er omdelt. Blot ni dage gammel fik Ulrikke lejlighed til at hilse på et par hundrede gode kammerater til den årlige nytårskur i Socialdemokratiet i Aarhus. *Socialdemokraten* kan derfor fortælle, at den lille ny er godt i vej og allerede har lyttet til såvel Aarhus-borgmester Jacob Bundsgaard som »Når jeg ser et rødt flag smældes«.

THYRAS PLEJEHJEM I VÆLTEN

Er det en »hetz« at stille spørgsmål til en nyvalgt minister? Det mener Liberal Alliance tydeligvis. Både partiformand Anders Samuelsen og øvrige medlemmer

af LA's folketingsgruppe gik til angreb på Socialdemokratiets ældreordfører Astrid Krag, da hun stillede spørgsmål til den nye ældreminister Thyra Frank og hendes fortid som plejehjemsleder for det private plejehjem Lotte. Hun har sagt, at alle kan drive plejehjem, som hun gjorde – men ud over at Thyra Frank havde mange flere penge til både drift og forplejning end andre, har hun i talrige foredrag også berettet, hvordan hun kopierede arbejdspladsvurderinger fra andre plejehjem. Samtidig har Thyra Frank også sagt, at »når vi hører om problemer på plejehjem, handler det ene og alene om dårlig ledelse«. Derfor er det ikke en »hetz« at stille spørgsmål til ministeren. Tværtimod er det – som Astrid Krag formulerer det – »relevant« at interessere sig for de mange ekstra midler, hun havde at gøre godt med som leder.

NEJ TIL HØJERE PENSIONSALDER

Er du også imod en højere pensionsalder? Så er vejen fra tanke til handling ikke særlig lang. 3F har startet en underskriftsindsamling, hvor man kan skrive under mod regeringens planer om en højere pensionsalder. 3F har regnet på, hvad det vil betyde for dens medlemmer. Hvis regeringen vil hæve pensionsalderen med for eksempel et halvt år, skal en murer som minimum lægge 66.000 sten. Regeringen har

endnu ikke meldt ud, hvor længe den mener, danskerne skal blive på arbejdsmarkedet. Til gengæld er der en klar støtte til underskriftsindsamlingen. På bare de første to uger skrev flere end 175.000 under.

METTE PÅ SKOLEBÆNKEN

Gennem de seneste måneder har Mette Frederiksen hentet mange indtryk som »praktikant« på en del offentlige arbejdspladser. Det var alligevel en særlig oplevelse, da hun tilbragte en dag som lærer på Byplanvejens Skole i Aalborg: Her var hun nemlig selv elev i 1980'erne.

Mette Frederiksen deltog i skolens morgensang, før hun overværede undervisningen i 7. og 9. klasse og også nåede en time i den 4. klasse, hvor hendes gamle klasselærer Palle underviser i dag. Undervejs mødte hun såmænd også nogle af sine egne klassekammeraters børn.

På Facebook kvitterede hun for besøget med respekt og tak til en flok lærere, der »ser deres fag som et kald, vil noget med undervisningen og tager deres ansvar meget alvorligt«:

– Jeg er blevet lidt klogere – også på skolereformen. Intentionen bag er bare så rigtig. Der er stadig alt for mange børn, der lærer for lidt i vores skole. Og mange, der har svært ved at klare en ungdomsuddannelse bag efter. Det virker klogt, at der er plads til noget fleksibilitet, noterede hun.

Læs også interviewet med Anita Ernst side 6.

DANMARKSKAMPAGNEN

FOLKESKOLEN ER VERDENS BEDSTE OPFINDELSE

Socialdemokratiets nye kampagne skal minde os om alt det, der faktisk er godt ved Danmark. Derfor sagde Anita Ernst fra Tingbjerg Skole ja til at medvirke – og fortælle om sin tro på folkeskolen.

AF DIANA EBBA Ø.B. PEDERSEN · FOTO: THOMAS SJØRUP

Egentlig har hun en kandidat i kommunikation og byplanlægning. Men i stedet for at tage bus nr. 18 fra Nørrebro i København ind til CBS på Frederiksberg og undervise i strategier og akademisk håndværk, så tager Anita Ernst hver dag bus 2A til Tingbjerg Skole i det nordvestlige København.

Det er en folkeskole, hvor størstedelen af eleverne ikke har dansk som modersmål. Og her underviser hun 2.a og en modtageklasse i matematik og natur/teknologi. Anita Ernst arbejder nemlig som

folkeskolelærer, fordi folkeskolen i hendes øjne er en af de bedste danske – ja, måske en af verdens bedste – opfindelser.

– Jeg synes, at alle børn fortjener de bedste fremtidsmuligheder, de overhovedet kan få – uanset hvor de kommer fra. Det kan folkeskolen give dem, fortæller Anita Ernst.

Hun har arbejdet som folkeskolelærer på fuld tid siden august 2015 sideløbende med en meritlæreruddannelse. Og i januar medvirkede hun i Socialdemokratiets Danmarks-kampagne, hvor hun hyldede fælles-

skabet, de dygtige undervisere og satte ord på de ambitioner, hun har for børnene.

– Igennem årene kan jeg se, at jeg altid er vendt tilbage til det her med at arbejde med børn. Det har vel grundlæggende noget med retfærdighed at gøre. Jeg vil gerne gøre en forskel og give dem så god en start på livet som muligt, så de kan klare sig selvstændigt senere i livet, forklarer Anita, der er født og opvokset i den lille by Bramming ved Esbjerg, men de seneste ti år har hun boet på Nørrebro sammen med sin kæreste.

Den bedste danske opfindelse er Danmark, lyder budskabet, som Anita Ernst bærer frem sammen med Henrik, Daniela, Lars, Christian, Malene, Brian, Linda, Peter, Benjamin, Kristine, Birthe og Svend.

Hun kommer ikke selv fra et akademikerhjem og var ikke særligt glad for at gå i skole. Men nogle meget dygtige og inspirerende lærere har været afgørende for, at hun i dag kan vælge, hvad hun vil arbejde med.

– Det har da helt sikkert været et incitament for mig – altså at give noget af det videre, som jeg dengang fik fra mine lærere. Jeg kan se, hvor stor en indflydelse det har på ens liv, at man befinder sig i en skole, hvor der er plads til alle, og hvor ens fremtid ikke afhænger af ens forældre og deres baggrund, understreger hun.

FOLKESKOLEN RYKKER ALTSÅ

Klokken er tre en fredag eftermiddag, og Tingbjerg Skole er efterhånden ved at være tomt for elever. Anita sidder inde i 2.a's klasselokale, hvor ugens dukse er skrevet op på tavlen. Her har hun understvist i lidt mere end halvandet år. Og her har hun set børn rykke sig.

– Vi har en dreng i min klasse, som ofte var ked af det, da han startede i skole. Han kunne ikke rigtig finde ud af at lege sammen med de andre, og det faglige var svært for ham. At se hans udvikling minder mig dagligt om, hvorfor jeg er lærer, og hvad jeg laver på en folkeskole, siger hun og fortsætter:

– For i dag stortrives han i klassen, han har en masse gode legekammerater, og han har rykket sig helt enormt fagligt.

” At se hans udvikling minder mig dagligt om, hvorfor jeg er lærer

Hvad tror du, der har rykket ham?

– Han har fået troen på sig selv, fordi jeg har nogle ufatteligt dygtige kolleger, der motiverer og inspirerer ham hver eneste dag. Og så fordi han kan mærke, at der er plads til forskellighed her i folkeskolen. Han skal hverken være mere eller mindre end den, han er. Han får plads, siger hun og nævner, at hun godt kan blive

Anita Ernst: – Det er forskelligheden, der gør folkeskolen stærk.

lidt ærgerlig over, at der bliver fokuseret meget på det dårlige ved folkeskolen – alt det, der ikke fungerer.

– Der bliver tegnet et billede af, at der er lærerflugt overalt, og at det er svært at få de dygtige lærere lokket over i folkeskolen. Men det er slet ikke et billede, jeg kan genkende. Jeg har sindssygt dygtige og kompetente kolleger, som kunne få job alle mulige andre steder end her på Tingbjerg Skole. Men det vil de ikke. Det er her, vi rykker ved noget, understreger Anita.

KAMPAGNE SOM ØJENÅBNER

Derfor valgte den 32-årige folkeskolelærer at sige ja tak til at være med i Danmarkskampagnen. Og rundtomkring i landet – på busser, stoppesteder, stationer, i aviser og på biograflærreder – er du formentlig stødt på Anita, Lars, Malene, Benjamin eller nogle af de andre, der med deres bidrag giver eksempler på, hvad det er, Danmark som velfærdssamfund kan.

– Jeg sagde ja, fordi det var rart, at det var en kampagne, som rent faktisk havde til formål at minde os om alt det, der er godt ved Danmark. Jeg tror på, at det, man vander, det er det, der gror, siger Anita og nævner, at der mange gange godt kan gå for meget »brok« i den herhjemme.

– Jo mere man får italesat det, der fungerer, jo mere får man også øjnene op for det, siger hun og understreger, at det ikke er ensbetydende med, at man lukker øjnene for det, der ikke fungerer.

” Jeg tror på, at det, man vander, det er det, der gror

– Men det er vigtigt for mig at fortælle, at vi faktisk har en folkeskole i Danmark, som uddanner børnene rigtig godt – både fagligt og som hele mennesker. Den kan noget, som privatskolerne ikke kan. Det er enormt vigtigt at få sagt, siger hun og ærgrer sig over, at folkeskolen ikke er alle familiers førstevalg til deres børn mere.

– For det er jo forskelligheden, der gør folkeskolen stærk og helt unik. Jo mere ensporet folkeskolen bliver, som konsekvens af at nogle vælger den fra, jo mindre sammenhængskraft tror jeg også, vi får i samfundet.

Har du fået kommentarer, efter at du var med i kampagnen?

– Ja, både fra kollegaer og fra elever. Nogle af mine elever mener, at jeg er med, fordi jeg er den dygtigste lærer på skolen. Det siger jeg naturligvis bare »ja« til, siger Anita Ernst – og griner hjerteligt. 🌸

Læs mere om Danmarkskampagnen på www.denbedstedanskeopfindelseer-danmark.dk

SPIDSKÅNDIDATERNE

De sociale medier får en særlig rolle i efterårets valg. Og I skal tale om politik, ikke om ligegyldigheder. Det var budskabet, da 70 af Socialdemokratiets lokale og regionale frontfigurer mødtes i Korsør.

Sidst i januar postede Marie Krarup fra Dansk Folkeparti et billede af sin nye grillpande på Facebook og skrev: »Så har jeg en grillpandel!«

Umiddelbart ikke særlig interessant. Faktisk bare en ligegyldighed, og den blev da også kun delt tre gange. Og det var netop pointen, da Socialdemokratiets digitale teamleder på Christiansborg, Anders Bak

Kristensen, blæste billedet op på en stor-skærm på Comwell Hotel i Korsør.

– Hvad skal jeg bruge det til? spurgte han og kiggede ud over forsamlingen – som bestod af 70 af partiets spidskandidater til efterårets valg til kommuner og regionsråd.

– Den er da sort, lyder det – med glimt i øjet – fra salen.

– Man kan slå med den, siger en anden.

– Nej. I skal ikke snakke ned til nogen, lyder det fra Anders Bak Kristensen, da latteren har lagt sig.

– I skal tale politik, tilføjer han.

STÆRKE MÆRKESAGER

Efterårets valg tegner til at blive et Facebook-valg, og socialdemokraterne skal være iklædt den røde førertrøje på de sociale

AF KRISTIAN BANG LARSEN ·
FOTO: BJARKE MACCARTHY

STEM PÅ OS

- 21. november 2017 er der kommunal- og regionrådsvalg. *Socialdemokraten* er i fuld gang med at varme op med portrætter af socialdemokratiske kandidater og reportager fra forberedelser og kampagneaktiviteter.
- I dette nummer har vi været på konference med 70 spidskandidater – og vi møder to tidligere folketingsmedlemmer, der er vendt tilbage til byrådene og vil vippe Venstre af borgmesterpinden.
- Har du en god ide til en artikel, er du velkommen til at skrive til Socialdemokratens redaktør, Morten Bruun, på mob@pbpronto.dk.

medier. Derfor havde Socialdemokratiet kaldt spidskandidaterne til konference i begyndelsen af februar – med fokus på de gode personlige fortællinger og de stærke mærkesager, der skal vinde kommunevalget på både de nye og de gamle medier.

– Det har været rigtig spændende. Der kommer hele tiden ny viden til og nye kampagneformer, og de sociale medier fylder mere og mere. Jeg er jo selv bruger af Facebook, og jeg synes, vi har fået et meget grundigt oplæg i, hvordan det fungerer, og hints til, hvordan vi foretager mere vedkommende opdateringer, fortæller Sophie Hæstorp Andersen, formand for Region Hovedstaden.

Hun suppleres af Bo Hansen fra Svendborg:

– Det, jeg har lært mest af, er i virkeligheden at lytte til de andre kandidater og de

tanker, de gør sig. Vores situationer ligner hinanden, og den rolle, vi har påtaget os, er på mange måder meget ensom, siger den sydfynske spidskandidat.

På konferencen fik han flere ideer til, hvordan han skærper den fortælling, der igen gør Svendborg til en rød kommune. Ideer, der – som understreget af Anders Bak Kristensen – ikke handler om grillpander, men om politik:

– I Socialdemokratiet skal vi bygge på den fortælling, der findes i forvejen, og det er, at jeg kan samle byrådet. Ved sidste budgetforlig samlede jeg både Enhedslisten og Dansk Folkeparti i et flertal uden om Venstres borgmester. Og så tror jeg heller ikke, det vil overraske nogen, at det handler om arbejdspladser og uddannelse for mig. At mit hjerte brænder for de unge mennesker, siger Bo Hansen. X

Politik, gode personlige fortællinger og stærke mærkesager skal være indholdet, når Socialdemokratiets spidskandidater til efteråret sætter fart på valgtoget i kommuner og regioner.

TILBÆGE

John Dyrby Paulsen og Torben Hansen sagde begge farvel til Christiansborg og stiler nu mod at vippe Venstre af borgmesterpinden. – I lokalpolitik er vi tæt på borgerne, og der er kontant afregning for vores beslutninger, siger de.

AF MORTEN BRUUN · FOTO: THOMAS SJØRUP OG CLAUS BONNERUP

TORBEN HANSEN

- 51 år, faglærer.
- Randers Byråd 1994-2001, bl.a. 1. viceborgmester.
- Folketinget 2001-2015, bl.a. miljø- og arbejdsmarkedsordfører.
- Randers Byråd 2013.

JOHN DYRBY PAULSEN

- 53 år, cand.polit.
- Korsør Byråd 1998-2005, bl.a. formand for teknisk udvalg.
- Folketinget 2005-2015, bl.a. skatte- og forsvarsordfører.
- Slagelse Byråd 2013.

Først sad de i byrådet. Så kom de i Folketinget. Og så vendte de tilbage til rødderne.

Det er i meget korte træk historien om John Dyrby Paulsens og Torben Hansens foreløbige karrierer i politik.

Nu håber de, at de snart kan skrive »borgmester« på visitkortet. Ved valget til efteråret går begge nemlig efter at vippe Venstre af pinden, så Slagelse Kommune i Vestsjælland og Randers Kommune i Østjylland kommer tilbage på socialdemokratiske hænder.

– Det vil være et ret godt udfald af valget. Både vi og vores partiforeninger er i den grad klar til at tage kampen, siger de som med én mund.

TO RODEBUTIKKER

Det er ingen overraskelse, at John Dyrby Paulsen og Torben Hansen optræder som Socialdemokratiets spidskandidater ved valget 21. november. Det har ligget i støbeskeen siden 2013, hvor de begge stillede op til byrådsvalget. Dengang havde både Slagelse og Randers socialdemokratiske borgme-

TIL BYRØDDERNE

stre i skikkelse af Lis Tribler og Henning Jensen Nyhuus, men to ganske tætte valg forrykkede balancen i de to byråd, og selv om både Tribler og Nyhuus genopstiller til november, er der valgt nye spidskandidater.

Og både John Dyrby Paulsen og Torben Hansen har altså haft fire år til at genopfriske det lokalpolitiske arbejde og hente endnu mere erfaring fra arbejdet i blandt andet økonomiudvalget, og begge udfordrer nu to Venstre-borgmestre, der – set med S-briller – har formået at få deres kommuner til at fremstå som små rodebutikker.

– I Slagelse har vores borgmester drænet kommunekassen for foreløbigt 400 millioner kroner, og det skyldes hans manglende evner til at administrere kommunen. Han bruger simpelt hen for mange penge, og vi får ikke noget for dem, siger John Dyrby Paulsen.

– Hos os taler lokalpressen om, at der er en ond stemning i byrådet. Så voldsomt oplever jeg det ikke. Men det ændrer ikke på, at der virkelig er brug for en bedre tone, og det ville klæde vores borgmester, hvis han var bedre til at samle byrådet, supplerer Torben Hansen.

VI STÅR FRIT

Slagelse Kommune nærmer sig 80.000 indbyggere. Og de skal ikke forvente, at de med John Dyrby Paulsen får en borgmester, der strør om sig med gyldne løfter. Han vil – som han udtrykker det – gøre det, som »Socialdemokratiet altid har gjort«:

– Vi har før vist, at vi kan styre kommunen. Det kan vi gøre igen, men vi skal være troværdige og ikke love mere, end vores bekymrende kassebeholdning giver os mulighed for at opfylde, siger den vestsjællandske spidskandidat og hæfter sig ved, at Socialdemokratiet ikke fik lov til at være med i den seneste toårige budgetaftale:

– Borgmesteren brød helt uhornt en toårig budgetaftale. Selv på Christiansborg har jeg aldrig oplevet, at en politiker bryder en aftale på den måde. Det posi-

tive er, at vi så heller ikke er bundet af budgettet, men står frit, siger John Dyrby Paulsen, der blandt andet varsler en voldsom indsats, når det gælder uddannelse.

– Det er helt centralt, at børn og unge skal lære noget for at kunne klare sig. Vores borgmester taler meget om det, men han gør ikke noget ved det.

Hvordan vil vælgerne konkret kunne mærke forskel med dig for bordenden?

– De seneste år har flertallet skabt et administrativt system, som giver en masse dobbeltarbejde. De pågældende

” Jeg savner virkelig en borgmester, der vil samarbejde bredt

opgaver skal løses tættere på borgerne. Derudover skal medarbejderne have mere frihed, ansvar og fleksibilitet, og vi giver en garanti mod fyringsrunder. Det vil øge arbejdsglæden og være til gavn for både medarbejderne og borgerne. Endelig skal kommunen vise, at vi løser borgernes sager i stedet for at gøre borgeren til en sag. Mit mantra er mindre myndighed, mere forebyggelse, men kald det bare rettidig omhu, siger John Dyrby Paulsen – med et smil.

VI VIL LYTTE OG SAMLE

Også i Randers Kommune, som i øvrigt er meget tæt på at runde 100.000 indbyggere, blev det seneste budgetforlig vedtaget uden socialdemokratiske stemmer. I stedet landede Venstre et forlig med Dansk Folkeparti – vedtaget med stemmerne 16-15.

– De afsatte blandt andet penge til en ny og meget dyr idrætshal. Men samtidig gav de gas med grønthøsteren og vedtog store besparelser på eksempelvis skole-

området. Der blev ikke skelet til det budgetforslag, vi præsenterede sammen med SF. Vi havde blandt meget andet afsat penge til bedre inklusion og specialundervisning, integration, ældre, handicappede og et nyt socialøkonomisk projekt, siger Torben Hansen og tilføjer:

– Jeg ved godt, at det på Christiansborg ofte handler om snævre flertal. Men i kommunerne har vi en lidt anden opgave, og jeg savner virkelig en borgmester, der vil samarbejde bredt. Men det er altså ret svært her, og det er ikke blevet mindre problematisk, efter at Venstre sidste år lavede en ny konstituering og smed et par af de oprindelige støttepartier ud. Med mig som borgmester er borgerne sikre på, at fællesskab og velfærd bliver højt prioriteret.

LOKALPOLITIK ER SJOVEST

De to spidskandidater forlod begge Christiansborg ved valget i 2015. Og i dag regner begge med, at deres landspolitiske erfaringer – John Dyrby Paulsen sad i Folketinget i 10 år, Torben Hansen i knap 14 – vil gavne dem.

– Det kan i hvert fald ikke skade, at vi har indsigt i, hvordan det politiske system på Christiansborg hænger sammen, siger de to spidskandidater.

Hvad er sjovest? Kommunen eller Christiansborg?

– Lokalpolitik. Når vi sidder på Christiansborg og vedtager en skolereform, er vi langt fra dem, det handler om. I byrådet kan vi ofte se effekten af vores beslutninger med det samme. Her er der kontant afregning fra borgerne, når vi står i kø i supermarkedet, siger Slagelsekandidaten og suppleres af partifællen fra Randers:

– I virkeligheden er det svært at sammenligne de to vidt forskellige verdener. På Christiansborg er vi helt inde i magtens maskinrum. Lokalt tager vi beslutninger, der straks bliver gennemført. Men hvis jeg skal vælge, er det arbejdet i byrådet, der trækker mest. Det er spændende, at vi hele tiden står over for de mennesker, det handler om. 🍷

Socialdemokraten inviterer en aktuel person til at tage plads i **DEN RØDE STOL** til en snak om politik, demokrati og holdninger.

JAN NØRGAARD I DEN RØDE STOL:

»FINGRENE VÆK ER EN SLAGS KULTURKAMP«

Tidligere arbejdede han i centraladministrationen – og han har i mange år bidraget til opbygningen af konkurrencestaten. Nu kæmper han mod styringsfiksering og for en ledelsesform, hvor ledere og medarbejdere løfter den samme opgave uden at være rundforvirrede.

AF MORTEN BRUUN · FOTO: THOMAS SJØRUP

Det er tæt på ti år siden, Jan Nørgaard for alvor opdagede den lurende fare: At velfærdsstaten var under massivt angreb af konkurrencestaten. Lige siden har han – ofte sammen med en flok ligesindede – luftet sin frygt for styringsfiksering og new public management.

Hans advarsler kulminerede for halvandet år siden, da han – sammen med professor Lars Bo Kaspersen – udgav bogen »Ledelseskriser i konkurrencestaten«, og de konkluderede, at den offentlige sektor stod i sin værste ledelseskriser siden 1864.

Men selv om organisationsstrategien med speciale i organisationer og offentlig ledelse har mødt stor enighed om budskabet på arbejdspladser, har hans synspunkter og advarsler om en forkert udvikling ikke oplevet voldsom megen medvind i det politiske system. Ikke før nu, hvor Jan Nørgaard endelig vejrer en form for morgenluft.

– Ja, der er noget opløftende på vej. Efter Mette Frederiksen's tale på Socialdemokratiets kongres i efteråret er der flere og flere partier, der slår ind på det nye spor, og nu er der tilsyneladende flertal i Folketinget for at lave om på den her ineffektive styringsfiksering. Og det er aldeles fint, siger Jan Nørgaard.

Han er cand.scient.pol. og havde frem til 2008 gang i en glimrende karriere som

embedsmand i centraladministrationen og ledende strategikonsulent i en række nationale og internationale konsulenthuse. Men efter flere års undren over de analyser og den rådgivning, han var en del af, fik han nok.

Jan Nørgaard oplevede, at den offentlige sektor var på vildspor. Midt i finanskrisen startede han et anderledes konsulenthus – sammen med andre med samme dybe bekymring – som gik i gang med at få systemet tilbage på rette spor. Det var derfor, han var glad, da Mette Frederiksen på Socialdemokratiets kongres i september varslede »Fingrene væk«-reformen og lovede de offentligt ansatte mere tillid og mindre kontrol.

– Det har vi i den grad brug for. Men der er ingen grund til, at regeringen venter et år og så opretter en ledelseskommision, der skal diskutere de her ting i lang tid. Vi ved jo godt, hvad diagnosen er, og hvordan vi behandler patienten. Jeg har sendt et brev til statsministeren og de to andre partiledere i regeringen og opfordret dem til at trække den her styringsfiksering tilbage og give ansvaret til lederne på de enkelte institutioner. Lad os dog komme i gang, siger Jan Nørgaard.

Han efterlyser konkret det, han kalder *substantiel ledelse*. Det handler om at genskabe, hvorfor organisationen egentlig eksisterer i involverende samtaler og processer. Endvidere skal organisationen have fokus på opgaven

og fagligheden, de interne og eksterne relationer og evnen til at skabe det, Jan Nørgaard kalder »psykologisk ro og strategisk retning for det, man beskæftiger sig med på hverdagsplan«.

– Det giver mening, arbejdsglæde og bedre resultater for både ledere og medarbejdere, når indholdet – eller substansen – er i fokus i modsætning til den styringsfikserede ledelse i konkurrencestaten, der foregår på afstand af den

JAN NØRGAARD:

- 55 år, cand.scient.pol.
- Organisationsstrateg, foredragsholder om samfundsudvikling, ledelse, organisation og strategi.
- I 2008 initiativtager og medindehaver af konsulentfirmaet Cairós – og rådgiver om og deltager i opbygning af organisationer.
- I 2015 forfatter til »Ledelseskriser i konkurrencestaten« sammen med professor Lars Bo Kaspersen.
- Tidligere ansat i bl.a. Undervisningsministeriet samt nationale og internationale konsulenthuse i perioden 1990-2008.

virkelighed, hvor opgaverne skal løses, forklarer Jan Nørgaard og fortsætter:

– Men det handler også om, at vi skal være langt bedre til at håndtere uenighed gennem dialog. Hos os hører vi ofte, at samarbejds- og MED-udvalg ikke fungerer, og møder ledere, der ikke længere tror på at inddrage medarbejderne på den måde. Det er et kæmpeproblem.

Det er skidt, hvis den del af vores tillidssystem halter ...?

– Halter er næppe stærkt

nok. Det er maskinrummet i den offentlige sektor, der er gået i udu. Vi har netop nogle stærke tanker om vores demokrati og vores selvforståelse, men vi mangler nok også ydmygheden til at se, hvad det er for nogle problemstillinger, vi rent faktisk har i dagens Danmark.

Hvad mener du med ydmyghed?

– Ydmyghed handler om at indse, at der er noget, der er større og vigtigere end en selv. Hvis jeg for eksempel er leder i en organisation, så skal jeg indse, at organisationen er vigtigere end mig. Man skal hele tiden forstå, at der er nogle vilkår, som man skal være ydmyg over for.

Det er ikke mindst »konkurrencestatens styringsfikserede mål«, Jan Nørgaard angriber. Værdier og mål, som i nogle sammenhænge nærmest er blevet en livsform:

– Vi ser familier, der lever efter konkurrencestatens værdier. Det er for eksempel derfor, vi ser nogle forældre følge deres børn helt ind på universiteterne for at støtte dem dér. Det ville aldrig være sket i min opvækst, og jeg tænker automatisk: »Hvad filan foregår der?«

– Men det er jo en ganske logisk konsekvens af, at vi nu har nogle værdiformer, der går på pointgivning fra vugge til grav. Du er ikke med i klubben, hvis du ikke når de der styringsfikserede mål – hvilket betyder, at man hele tiden lever i frygten for at blive ekskluderet fra dette såkaldte fællesskab. I organisationer støder jeg tit på den dér underliggende frygt for ikke at leve op til andres forventninger. Blandt andet det er medvirkende til, at så mange får stress.

” Det er maskinrummet i den offentlige sektor, der er gået i udu

Hvordan kommer alt det til udtryk?

– Vi bliver for eksempel ringet op af folk, der ønsker hjælp på arbejdspladsen, fordi direktionen tror på konkurrencestaten, mens medarbejderne tror på velfærdsstaten. Vidt forskellige værdier knalder mod hinanden, og lederne holder taler, medarbejderne ikke forstår. Folk er rundforvirrede. Det ændres først, når både medarbejdere og ledere måles på meningsfulde mål og deres faglighed og ikke på abstrakte resultatkrav oppefra. Heldigvis oplever jeg, at mange begynder at samle sig om andre måder at se verden på.

Tankerne bag »Fingrene væk«-reformen bliver et socialdemokratisk tema i efterårets kommunal- og regionsvalg. Er det overhovedet en god ide?

– Selvfølgelig. Vi kan ikke vente længere. Af hensyn til vores børn og dem, der kommer efter os, så bliver vi nødt til at komme i gang nu. Jeg håber bare, at det ikke bliver sådan en »quick fix«-tilgang. Men at det netop bliver med den ydmyghed, der ligger i det, så vi igen lærer at tage ansvar. »Fingrene væk« er på en måde en slags kulturkamp ... 🌸

BYGGESJUSK

Regeringen ville harmonisere ydelserne til unge elever, men har i stedet ramt helt skævt og ofret de 15.000 skrøbelige og svage unge på produktionsskolerne. De får nu mindre end kammerater på SU.

AF KRISTIAN BANG LARSEN · FOTO: CLAUS BONNERUP

Når Rune, Line og de andre elever på Herning Produktionsskole møder om morgenen, tager de arbejdstøjet på og går i gang med dagens opgaver.

Det er nemlig det, vi har produktionsskolerne til. Her kan elever, der har forladt folkeskolen, men endnu ikke er klædt på til en ungdomsuddannelse, boltre sig og få en ide om, hvordan de kommer videre.

Det gør de ofte til stor glæde for skolens eksterne kunder. Her i Herning har de for eksempel cateringopgaver på kantineinjen, på trælinjen producerer de nogle ret efterspurgte fugletårne, og på outdoorlinjen har eleverne blandt andet hjulpet flygtninge med at komme på plads i deres nye boliger.

Men det er også til stor glæde for eleverne selv. Ikke alene fordi de producerer noget, andre kan bruge. Men også fordi de bliver mødt med krav og forventninger: De skal have arbejdstøj på, de er omfattet af arbejdsmiljøloven. Og hvis de kommer for sent, bliver de trukket i ydelsen.

Det sidste er et væsentligt og virkningsfuldt pædagogisk værktøj. Det indrømmer Rune og Line – 21-årige Rune Pedersen og

19-årige Line Petersen – der har gået på outdoorlinjen i Herning.

– Du bliver trukket et kvarter, bare du møder et minut for sent, så jeg er blevet bedre og bedre til at møde til tiden. Jeg havde næsten ikke noget fravær til sidst, siger Rune Pedersen.

– I starten tænkte jeg, at det ikke gjorde noget, men nu tænker jeg, at det gør virkelig meget i sidste ende. Så det er bare om at møde til tiden, siger Line Petersen.

REGERINGENS FIGENBLAD

For mange af de 15.000 elever på landets produktionsskoler er ydelsen ikke ligegyldig. Langt hovedparten kommer fra hjem med lave indkomster. Men nu er det ikke bare et kvarter, de bliver trukket for. Nu er den hidtidige ydelse, der lå på knap 7.200 kroner før skat, reduceret markant, fordi regeringen skulle spare 100 millioner kroner på finansloven. Det ligner politisk byggesjusk:

– De 15.000 elever på produktionsskolerne skal ned på SU-niveau, fordi vi ønsker at harmonisere ydelsen, lød begrundelsen fra Liberal Alliances undervisningsminister Merete Riisager (LA).

Men den begrundelse holder

ikke. Det er – som Socialdemokratiets erhvervsuddannelsesordfører Mattias Tesfaye formulerer det – »en figenbladsforklaring«.

– Det er ikke SU-niveau. Eleverne på produktionsskolerne er sat ned til markant dårligere forhold end SU-modtagere, og det synes vi ikke er rimeligt, siger Mattias Tesfaye, der selv sidder i bestyrelsen for en produktionsskole i Ishøj.

Han peger blandt andet på, at udeboende elever på en produktionsskole nu får 600 kroner mindre end udeboende på SU. Når det drejer sig om hjemmeboende, har produktionsskolernes elever fået reduceret deres ydelse til 1.500 kroner om måneden. SU-elever får mellem 900 og 2.500 kroner – alt afhængigt af forældrenes indtægter. Det er også skævt ifølge Tesfaye, som peger på de små indtægter i produktionsskoleelevernes hjem.

– Mange af dem modtager mindre, end de ville gøre, hvis de var på SU og afhængige af forældrenes indtægter, siger han.

Derudover er de unge på produktionsskolerne også afskåret fra en række af de muligheder, som SU-systemet giver. De kan ikke få SU-lån, ligesom de ikke

SKOLEYDELSE FOR VOKSEN UDEBOENDE (efter 1. januar 2017)

- Månedlig sats: 5.416 kr.
- Ingen mulighed for studielån.
- Ingen mulighed for ekstra ydelser, hvis man får børn eller har et handicap.
- Der trækkes i ydelsen ved fravær.

SU FOR VOKSEN UDEBOENDE (efter 1. januar 2017)

- Månedlig sats: 6.015 kr.
- Mulighed for SU-lån.
- Mulighed for ekstra klip og tillæg, hvis man får børn eller har et handicap.
- Der trækkes ikke i ydelsen ved fravær.

kan få ekstra klip eller ydelser, hvis de får børn eller har et handicap.

TO FORSKELLIGE TING

Bortset fra det giver det slet ikke mening at sammenligne produktionsskolerne med det øvrige uddannelsessystem.

– Produktionsskolen lægger sig tæt op ad en ordinær arbejdsplads. Eleverne får mange af de værktøjer her, som de får ude på en almindelig arbejdsplads. Det er typisk dem, som efter 8. eller 9. klasse ikke er klar til at gå videre i et ordinært job eller en ungdomsuddannelse. Dem, der er kommet bagud med det faglige og måske har haft en lidt svær livsvej, fortæller Lone Børlum, der er bestyrelsesformand for Herning Produktionsskole.

Hun suppleres af Mattias Tesfaye, der ikke kan skjule sin irritation over, at SU'en er blevet brugt som argument for at skære ned på skoleydelse. Som han ser det, har de to ydelser ikke noget med hinanden at gøre.

– Det er vigtigt, at eleverne ikke oplever, at de er på SU. Og årsagen til, at produktionsskoleydelsen lå lidt over SU,

”Produktions- skolen lægger sig tæt op ad en ordinær arbejdsplads

er netop, at de eksempelvis kan trækkes i løn og ikke kan få SU-lån, siger han.

FRYGTER FLERE HJEMLØSE

De nye, nedsatte ydelser på produktionskolerne gælder for elever, der er startet efter 1. januar i år. Derfor er både Rune Pedersen og Line Petersen sluppet for dem, og det er de glade for. De ville nemlig ikke have råd til deres nuværende

ungdomsboliger, hvis de kun fik 5.400 kroner – før skat – om måneden.

– Jeg giver 3.000 kroner for en lille studielejning, og så er der jo mad og tøj og ekstra regninger, der kommer. Det ville jeg ikke kunne få til at køre rundt, siger Rune Pedersen.

Bestyrelsesformand Lone Børlum, der også er formand for LO Herning-1kast og nummer 2 på Socialdemokratiets liste til efterårets kommunalvalg i Herning, vurderer, at nedskæringerne kommer til at gøre alvorligt ondt på de unge. De kan ikke supplere med lån, og mange har ikke mod eller overskud til at tage et studiejob.

– Konsekvenserne for eleverne vil være store. De får svært ved at klare de faste udgifter, og det beløb, der er til tøj, mad og tandlæge, bliver bare mindre. Jeg kan frygte, at der kommer flere hjemløse unge mennesker, der bor på sofaer rundt omkring, fordi de ikke har råd til husleje, siger hun. 🌸

SKOLEN VISER OS VEJ

– Det, jeg godt kan lide ved skolen, er, at man kommer i gang. Og så er linjelederne rigtig gode til at hjælpe en med at finde ud af, hvad man vil lave.

Det fortæller Rune Pedersen, der har gået på produktionsskolen i Herning i et år. Han har været på flere forskellige linjer – senest på outdoorlinjen sammen med Line Petersen. Her har de blandt andet brolagt skolens udearealer og hjulpet flygtninge med at flytte, og de har også fået rykket personlige grænser med masser af udendørs idrætsaktiviteter.

Line startede noget tøvende på produktionsskolen efter at være droppet ud af hf i efteråret. »Det var her, man blev sendt hen, hvis man ikke kunne finde ud af noget«, tænkte hun.

– Men der gik ikke lang tid, før jeg blev glad for det. Det er nogle okay ting, man laver, og linjelederne er gode til at få en i godt humør, siger hun.

På skolen har Rune og Line fundet glæden ved at arbejde og uddanne sig, de har lært sig at møde til tiden, og vigtigst af alt: De har fundet ud af, hvad de vil, og har taget det næste skridt:

Rune vil gerne arbejde med børn og have en pædagoguddannelse og er i år begyndt på egu – den erhvervsfaglige grunduddannelse – hvor han for tiden er i praktik i en børnehave, mens han sideløbende læser hf enkeltfag.

Line vil arbejde med mennesker og kroppe. Hun er netop startet på sosu-uddannelsen og håber på sigt at læse videre til fysioterapeut.

– Det er i hvert fald det, jeg drømmer om, siger hun. 🌸

DSU er allerede i gang med at klæde kandidater og kampagneledere på til efterårets valg. De første er lige blevet uddannet – og er klar til at give den gas som i tidligere valgkampe.

VI VIL FORANDRE DANMARK LOKALT

DSU er i fuld gang med at forberede efterårets valg til kommuner og regioner.

**AF LASSE HAUGAARD PEDERSEN
MEDLEM AF DSU'S FU OG TOVHOLDER PÅ
KOMMUNALVALGET**

I Danmarks Socialdemokratiske Ungdom kalder vi os for »Danmarks mest indflydelsesrige ungdomsbewægelse«. Og det gør vi med rette. DSU er nemlig en forandringsbewægelse, som har forstået, at vi ved at søge indflydelse lokalt kan udvikle samfundet til det bedre. Vi står i en unik position i DSU, hvor vi er repræsenteret af flere folkevalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer end noget andet ungdomsparti.

Den position vil vi gerne holde fast i, og i forbindelse med kommunalvalget i 2017 har vi i DSU lanceret strategien »Danmark forandres lokalt«, som hviler på et fundament af uddannelse, politikudvikling og en massiv mængde kampagne.

Igennem DSU's uddannelsessystem arbejder vi på at uddanne DSU's byråds-kandidater og deres kampagneledere. Nogle elementer af uddannelsen vil både kandidater og kampagneledere modtage, mens vi på andre tidspunkter vil dele holdene op, så kursisterne vil modtage målrettet uddannelse ud fra deres specifikke rolle frem mod valget.

DSU's kandidater vil i meget koncentreret grad blive introduceret for kommunalpolitik både i teori og i praksis. De vil blive undervist i udvikling af kommunalpolitiske mærkesager, kommunikation, og hvordan man agerer som kandidat, når der er valgkamp.

DSU's kandidater skal ikke alene blive valgt ind på deres netværk og på en spinkel trang til mere diversitet i de lokale kommunalbestyrelser. De skal blive valgt, fordi de har svarene på morgendagens

problemer. Fordi de ud fra deres lokale tilhørsforhold kan udvikle og forbedre deres lokalsamfund.

Et af de konkrete produkter, som bliver et resultat af vores uddannelse, bliver et valgoplæg udarbejdet af kandidater, kampagneledere og lokale aktive i fællesskab.

DSU har i valgkamp efter valgkamp vist, at vi er dem, som kravler højest op i lygtepælene, pakker morgenbrød tidligst om morgenen og banker på de fleste døre. Fordi vi ved, at det er vigtigt. Og fordi vi elsker det.

Men vilje og gejst er desværre ikke nok til, at en kampagne bliver succesfuld. Netop derfor tilstræber vi, at alle kandidater har deres egen kampagneleder, som vi vil tilbyde undervisning i både traditionelle og nye kampagneformer.

En kampagneleder skal udvise overblik, lederskab og ansvar. Disse er en vital del af en vellykket kampagne. 🌟

BLIV DSU'ER

Vil du støtte DSU'ernes lokale arbejde? Bliv støtte medlem! Dit kontingent går ubeskåret til den lokale DSU-afdeling, og du modtager samtidigt DSU's medlemsblad DSU'eren.

Du kan blive (støtte) medlem på:
www.dsu.net/medlemskab/meld-dig-ind.

DANMARK SET FRA ... SENEGAL

Den bedste danske opfindelse er Danmark, lyder budskabet fra Socialdemokratiet. Men hvordan bliver vi betragtet af danskere, der bor i udlandet. Det spørgsmål stiller *Socialdemokraten* i år i en lille serie, hvor fire »emigranter« fortæller om deres syn på danske værdier og dansk politik – og supplerer med beretninger om livet under andre himmelstrøg. Vi lægger ud med Majken Hessner, som har boet i Senegal i Vestafrika siden 1982.

VI HAR GRUND TIL AT VÆRE STOLTE

Det er 35 år siden, Majken Hessner flyttede til Senegal. Hun holder stadig meget af de danske værdier, men det gjorde ondt, da Muhammed-krisen brød ud. – Jeg forstår godt dem, der forsvarede det, de havde kært, siger hun.

AF MORTEN BRUUN
FOTO: THOMAS SJØRUP

– Jeg har altid holdt meget af mit land. Historien, litteraturen, sangene. Vi har en historisk baggrund og en kultur, vi kan være stolte af.

Ordene er Majken Hessners. Hun bor i Dakar, Senegals hovedstad, men vi møder hende under et af hendes regelmæssige besøg i hjemlandet.

Det er 35 år siden, hun meddelte sin partiformand – og statsminister – Anker Jørgensen, at hun ville forlade Folketinget, konvertere til islam og flytte til Vestafrika for at gifte sig med socialistlederen Habib Thiam, som hun et par år forinden havde mødt i Oslo.

De er stadig gift, og den nu 83-årige senegalesiske ekspolitiker – han har været premierminister to gange og minister for blandt andet landbrug og fiskeri – har trodset sit skrantende helbred og taget turen med til Danmark.

De har holdt jul med familien – Majken Hessners søn, svigerdatter og tre

børnebørn, der bor i Nordsjælland, og ægteparret Thiams to døtre, der bor i Paris og København. De har nydt freden i sommerhuset nær Majken Hessners fødeby Frederiksværk. Her holder Habib af at sidde og kigge på regnen, fordi regn får planter til at gro. Og de har tilbragt nogle uger i lejligheden på Islands Brygge.

– Man bliver endnu mere dansk, når man er uden for landet. Den danske himmel bliver endnu mere blå, og Dannebrog bliver endnu smukkere. Men netop derfor skal man også passe på, at man ikke ligefrem bliver chauvinist og kun ser alt det gode, siger Majken Hessner – eller *Anne Majken Hessner Thiam*. Og tænk på noget af det »sludder« og »personfnidder«, hun støder på, når hun følger dansk politik. Den slags gider hun ikke.

– Tonen er blevet anderledes, siden jeg var med i politik. Ikke mindst tonen over for alt, hvad der er fremmed. I min tid var det dårlig opførsel at tale grimt om andre. Det er slut nu. Det kan godt være, at det er pakket lidt ind, men i dag siger folk, nøjagtig hvad de vil. Dansk Folkeparti

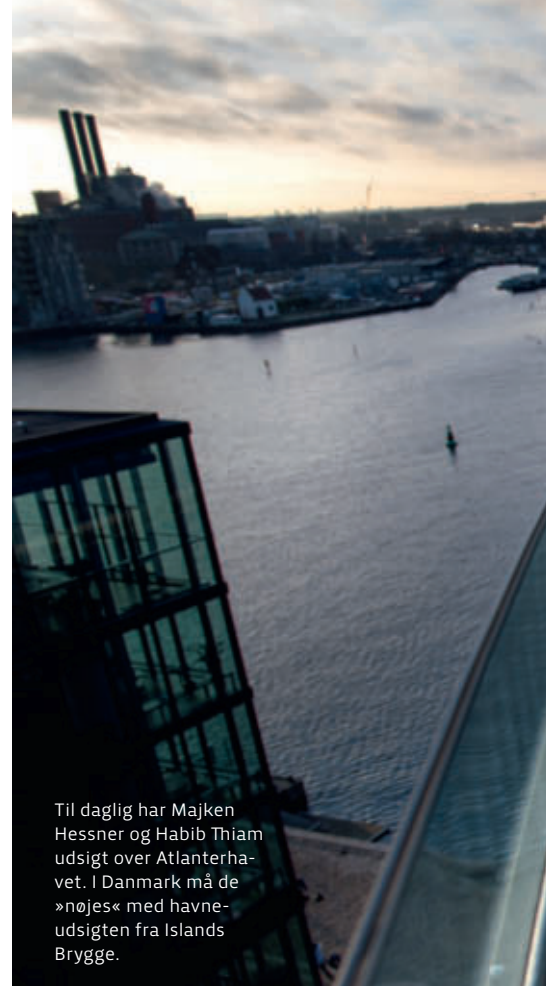
er kommet med en stil og en opførsel, som stille og roligt er smittet af på andre. Efterhånden har man vænnet sig til, at sådan kan man godt opføre sig. Jeg synes, det er ganske chokerende, siger Majken Hessner.

Det er dog stadig de positive historier, der trænger sig på, når hun sidder i Senegal og beretter om Danmark. Så fortæller hun blandt andet om landet, der har ligeberettigelse og ligestilling. Om den »fremragende« danske model med forhandlinger mellem fagforeninger og arbejdsgivere, som Senegal og mange andre lande kunne lære noget af. Og om et land, hvor man ikke bliver bedømt ud fra sin position i samfundet.

– I fransktalende lande som Senegal siger man »hr. lærer« eller »hr. inspektør«. Dét betyder titlen alt for meget. Noget af det smukkeste ved Danmark har altid været, at vi ser på mennesket og ikke på visitkortet, siger Majken Hessner.

Samtidig hæfter hun sig ved, at vi måske ikke er så åbne, som vi bilder os ind.

– Jeg har mødt mange unge, der har

Til daglig har Majken Hessner og Habib Thiam udsigt over Atlanterhavet. I Danmark må de »nøjes« med havneudsigten fra Islands Brygge.

besøgt Danmark og konstateret, at vi nok virker åbne og venlige. Men så tilføjer de, at de aldrig bliver inviteret hjem.

Er det noget, jeres datter også har hæftet sig ved?

– Ja, siger Majken Hessner med tanke på Fatiha i København, hvor hun – efter en karriere hos blandt andet Mærsk – netop har startet sit eget firma og introduceret appen *Guide Catch*.

– Hendes ide udspringer af et ønske om, at vi skal komme tættere på hinanden. I december havde hun nogle arrangementer, hvor folk kunne komme og bage danske småkager. Fatiha var rørt til tårer, da hun bagefter fik en hilsen fra en indisk kvinde, som havde boet i Danmark i 11 år, men aldrig sat fødderne i et dansk hjem. Vi tror, vi er åbne, men vi har altså også en form for lukkethed.

Hvad tænker du, når du hører begrebet »danske værdier«?

– Demokrati, lighed, tillid. Og hygge. I dét ord ligger der, at vi er afslappede. Vi samler familie og venner. Og det kan være om noget ganske enkelt som en skål

” I min tid var det dårlig opførsel at tale grimt om andre. Det er slut nu

risengrød eller en kop te. Det er enkelt, men det at tænde et lys sammen er varmt, omfavnende og rart.

Kan du sidde i Senegal og tænke, at begrebet bliver misbrugt?

– Ja. Første gang, det virkelig gjorde av, var med Muhammed-krisen. Ikke på grund af tegningerne – de var sådan set det mindste – men på grund af artiklen og teksten om, at man skulle tåle »hån, spot og latterliggørelse«. Da jeg læste det, troede jeg ikke mine egne øjne. Jeg viste det straks til Habib og sagde: »Vi står med et stort problem«. Han blev ked af det og sagde, at den slags slet ikke lignede Danmark og danskerne.

Var det som muslim, du reagerede?

– Næh. Det var som dansker. Jeg vidste med det samme, at vi risikerede noget voldsomt. Reaktionen havde været den samme, hvis teksten havde handlet om eksempelvis arabiske eller afrikanske mødre. Og mens danskerne er ligeglade, er der altså andre, der forsvare det, de har kært. Det forstår jeg godt. Hvis nogen sagde noget dårligt om mine forældre, så ...

Så ville de få en på tuden ...?

– Ja. Måske ikke i bogstavelig forstand, men jeg havde slået igen. 🌹

ALLA SLÅS FOR DEN DANSKE MODEL

Ukrainske Alla Navrotska har oplevet bagsiden af social dumping. Nu har en fagforening ansat hende til at opsøge og hjælpe østarbejdere. Det sker blandt andet, når hun handler i Lidl.

AF MORTEN BRUUN
FOTO: THOMAS SJØRUP

Alla Navrotska troede, at alt ville køre efter bogen, da hun for otte år siden kom til Danmark for at stå i lære i landbruget. Hendes praktikaftale med den sydfynske landmand var i hvert fald godkendt i både Danmark og hendes hjemland Ukraine. Desværre manglede hendes arbejdsgiver altid penge. Enten fordi køerne var syge, eller fordi mælkepriserne faldt. Så Alla måtte forstå, at det nærmest var synd for chefen. Og hun måtte leve med, at hun kun kunne få løn for otte af de mindst ti timer, hun arbejdede hver dag.

Siden kom hun i kløerne på et vikarbureau, som blandt andet skaffede arbejde til hende på et fynsk gartneri. Og det var en god forretning. For gartneriet og vikarbureauet. Men ikke for Alla.

– Nej. Lønnen var bare 60 kroner i timen, mindes hun.

Umiddelbart adskiller 30-årige Alla Navrotskas historie sig ikke synderligt meget fra historien om mange andre af de østarbejdere, der søger job i Danmark. Men kun umiddelbart. Hvis alt går vel, lykkes det nu Alla at gøre sine erfaringer med social dumping til sin levevej.

DE VED IKKE BEDRE

Siden efteråret har hun nemlig været ansat i en projektstilling i 3F Odense GOPS, som blandt andet organiserer lønmodtagere inden for landbruget, gartnerierne og rengøringsbranchen.

De tre hjørner af arbejdsmarkedet er berygtet for at udnytte østarbejdere – 3F Odense GOPS har kørt adskillige sager – men det er ikke arbejdsgiverne, Alla skal konfrontere. Det er derimod hendes ukrainske landsmænd og andre østeuro-

pæere, hun skal forsøge at hjælpe med råd og vejledning.

– Mange af dem kender ikke forholdene og ved ikke bedre. Det gjaldt også mig. Jeg underskrev selv aftalen om 60 kroner i timen. Det var først bagefter, det gik op for mig, at der var noget galt, siger Alla Navrotska.

Projektstillingen i 3F blev skræddersyet til hende, efter at hun oprindeligt søgte et job som faglig sekretær i afdelingen. På det tidspunkt var hun godt nok ikke selv medlem af en fagforening, men hun havde styr på overenskomster og den danske model og blev kaldt til samtale.

BINDELED OG BØLGEBRYDER

Hun fik ikke jobbet. Men afdelingsformand Charlotte Vincentz Petersen kunne ikke glemme den unge ukrainer med det fantastiske gåpåmod og de store sprogeverner. Alla Navrotska taler ukrainsk, russisk, polsk, engelsk og dansk, og Charlotte Vincentz Petersen så det som nøglen til at komme i kontakt med østeuropæerne.

– Selv om vi eksempelvis har en god tolkeservice i 3F, har vi gennem årene tit oplevet, at de sproglige barrierer betyder meget. Med Alla har vi måske fundet en metode til at bryde de barrierer ned. Men det er et sindssygt svært område, så foreløbig stiller vi ikke store krav og præcise mål. Allas opgave er i første omgang at være fagforeningens bindeled til østeuropæerne. En slags bølgebryder, siger 3F-formanden.

MØDER DEM I LIDL

Det er altså *learning by doing*, og de foreløbige erfaringer er gode: I løbet af de første få måneder er der mindst 30 østeuropæere, der har meldt sig ind i 3F Odense GOPS – eller andre 3F-afdelinger – efter at have været i kontakt med Alla.

Og flere er sikkert på vej. Der er flere og flere, der selv henvender sig, fordi de har hørt om hendes og 3F's assistance. Og så møder hun mange, når hun sidst på eftermiddagen starter sin bil og bevæbnet med 3F-pjecer på fem sprog opsøger dels østeuropæernes arbejdspladser, dels de mindre byer langs de fynske kyster, hvor boligerne er billige og derfor huser en del polakker, rumænere og litauere.

– Langt de fleste inviterer mig indenfor. Men af og til må jeg liste mig af sted, hvis de bor i en campingvogn hos arbejdsgiveren, siger Alla Navrotska, der heller ikke er bleg for at lave opsøgende arbejde i Lidl.

” Mange af dem kender ikke forholdene og ved ikke bedre

– Der handler vi alle sammen. Og når jeg hører nogle tale russisk eller polsk, henvender jeg mig til dem. Jeg kan godt gå rundt med min indkøbsvogn i mere end en time, fortæller hun.

HÅBER PÅ STOR BEVÆGELSE

Hun har været involveret i enkelte sager, som de faglige kolleger i 3F er gået videre med. Men typisk handler hendes arbejde om at skabe tillid til østeuropæerne. Ofte må hun mødes med dem flere gange, fordi de er meget forsigtige.

– De er bange for, at de mister deres job og bliver sendt hjem, hvis arbejdsgiveren finder ud af, at de snakker med mig. Eller også er de skeptiske, fordi fagforeninger ikke betyder ret meget i de lande, de kommer fra. Heldigvis er der flere og flere, der er kommet med i vores netværksgrupper, siger Alla Navrotska.

Det er endnu ikke afgjort, hvad der skal ske, når projektet udløber til foråret 2018. Men både Alla Navrotska og Charlotte Vincentz Petersen håber, at det er muligt at fortsætte indsatsen.

– Uanset hvad håber jeg, at der kommer en stor bevægelse, der siger stop for at udnytte udenlandsk arbejdskraft, så det ikke lige pludselig bliver normalt at gøre den slags. Vi skal passe godt på den danske model, så vi også har den, når min og min mands toårige datter bliver voksen, siger Alla Navrotska. 🌸

HANDLER OM VELFÆRD

Charlotte Vincentz Petersen er ikke alene formand for 3F Odense GOPS. Hun er også Socialdemokratiets borgmesterkandidat ved kommunalvalget i Assens, og i hendes perspektiv handler indsatsen mod social dumping om mere end blot ordentlige løn- og arbejdsforhold for den enkelte østeuropæer.

– Det handler i lige så høj grad om at værne om den danske model. De ublu arbejdsgivere, der presser østarbejderne og skaber unfair konkurrence over for de

regulære arbejdsgivere, presser også vores velfærdssamfund, siger Charlotte Vincentz Petersen og fortsætter:

– Hvis vi skal have råd til velfærd – som daginstitutioner, skoler, hjemmehjælp og plejehjem – skal lønmodtagerne tjene en rimelig løn og betale deres skat. Timelønninger på 50, 60 og 70 kroner duer ikke. Det er ikke muligt at leve en anstændig tilværelse i Danmark for sådan en løn med tag over hovedet og mad på bordet og samtidig betale til fællesskabet via skatten.

En østeuropæer arbejder 230 timer om måneden, men får kun løn for 160. Det er bare en af de fynske sager, Alla Navrotska er stødt på – efter at Charlotte Vincentz Petersen fik ideen til projektstillingen.

FOR PRINCIPPETS SKYLD

Det handlede om kaffe og klimaudfordringer, da Danmarks største politiske samtale kom forbi et parcelhus i Stenstrup. Her mødte Dan Jørgensen 15 sydfynske ildsjæle til en politisk passiar.

AF MORTEN BRUUN
FOTO: CLAUDS BONNERUP

Det er mandag aften. Klokken er 19, og Anne Marie Varming Nielsen rejser sig fra sin stol for enden af langbordet.

– Velkommen, siger hun og kigger ud over de 15 gæster, der har trodset januarkulden og nu har taget plads ved kaffebordet.

Det er ikke Anne Marie selv, der har dækket op, for hun har brækket venstre skulder og har derfor overladt det praktiske til sin lillesøster Nina og barnebarnets kæreste Caroline.

Men hun lægger altså hus til. Og da hun rejser sig og præsenterer gæsterne for hinanden, afslører hun, at hendes

hjemmehjælpere er lidt imponerede over, at selveste *Dan Jørgensen* – folketingsmanden med en fortid som minister og formand for partiets principprogramudvalg – har meldt sig til aftenens møde i den lille murstensvilla i Stenstrup nord for Svendborg.

Det handler netop om principprogrammet, og Dan Jørgensen har store forventninger til dette kapitel i Danmarks største politiske samtale, som arbejdet med principprogrammet er blevet kaldt:

– Jeg kan godt lide den her form, afslører han, umiddelbart før han banker på hos Anne Marie.

ET KÆMPE PROBLEM

Her i Stenstrup handler det specifikt om klima og miljø, og debatten tager afsæt i

tre spørgsmål: Hvor er de store udfordringer? Hvilke muligheder har vi for at løse dem? Og sidst, men ikke mindst: Hvilke værdier og principper skal kendetegne Socialdemokratiets klima- og miljøpolitik?

– Det handler om næste generation. Ikke mindst derfor er det afgørende, at vi nu bekymrer os om klimaforandringer og tænker i bæredygtighed, siger Dan Jørgensen.

Bjørn B. Brandenburg – kredsens nyvalgte folketingskandidat – er den første, der får ordet. Han fremhæver, at krige og konflikter slet ikke er den største årsag til, at vi lever i en tid med mange flygtninge.

– Klimaforandringer vil tvinge millioner af mennesker til at flygte, siger han.

Dan Jørgensen blandede sig selvfølgelig i debatten i Stenstrup. Men han fik også ideer med hjem fra kaffemødet. – Der er helt sikkert ideer herfra, der kan afspejles i det nye principprogram, forsikrede han.

Anne Marie Varming Nielsen – tidligere kommunalpolitiker, æresmedlem i sin lokale partiforening og vært ved kaffemødet.

miljøkrav til virksomheder, landbrugets udledninger, biomasse og effekten af skatter og afgifter. Det sidste tema rejstes af Niels Christian, der er byråds kandidat og understreger de store fordele, der kan opnås gennem fornuftig lovgivning.

– Det er fuldstændig rigtigt. Hvis vi fjerner alle skatterabatter og subsidier til olie- og kulindustrien, tager vi et kæmpe skridt i klimakampen, siger Dan Jørgensen.

Men det er ikke tilstrækkeligt med løsninger. Et principprogram skal jo bygge på netop principper og ideologi, og Andreas – der læser i Odense og er her sammen med sin mor Astrid, som er Anne Maries nabo – kommer med sit bud:

– Vi skal som princip være et foregangsland. Det kan godt være, at det ikke løser alle klimaudfordringer, hvis vi får et fossilfrit elsystem, men det viser i det mindste vej. Vi fortæller andre, at hvis vi kan, så kan de også, siger han.

– Det skal være et princip, at vi belønner grønne valg, supplerer Kristoffer, mens Dan Jørgensen noterer de mange stikord på den debatdug, han har med til seancen.

SVARET ER SOLIDARITET

Han har fornemmet, at de mange bud og ideer peger i retning af, at Danmark skal tænke i bæredygtige løsninger, der rækker ud over vores egne grænser.

– Det lyder simpelt, men kan være svært at formulere kort og præcist. Men hvad er det for et princip, Socialdemokratiet hele tiden skal guide efter i klimaspørgsmål – uanset udfordringens karakter?

– Vi skal tænke på andre end os selv, siger Anne Maries lillesøster Nina.

– Ja, solidaritet, lyder det som et ekko fra bordet.

– Vores lidenhed skal være vores styrke, siger Niels Christian.

Dan Jørgensen er begejstret. Han har hele tiden haft solidaritet som en del af svaret på det knap så simple spørgsmål, men denne aften bliver det skåret ud i pap.

Og han kan tage hjem til København efter et møde, som ikke alene levede op til

PLADS TIL ALLE

Der var plads til alle, da Peter Björklund fra Asperup ved Middelfart lagde hus til det første af de kaffemøder om principprogrammet, som Dan Jørgensen deltog i.

Björklund havde nemlig ikke blot inviteret partifæller, men også sine nærmeste naboer, og derfor var der blandt andre en Venstre-mand og en løsgænger »med hang til røde sympatier« til stede.

Som relativt ny borger i Asperup tænkte Peter Björklund, at det var en fin anledning til at lære dem bedre at kende og samtidig promovere både kredsens kandidat og sig selv, før han – forhåbentlig – stiller op til byrådsvalget til november.

– Selv om vi ikke er enige om alt, kan man kun blive klogere af dialog og debat. Og vi vil da også bruge dialogmøder i den kommunale valgkamp, sagde Peter Björklund.

Peter Björklund – stående ved siden af Dan Jørgensen – lagde hus til kaffemøde i Asperup.

” Vores lidenhed skal være vores styrke Vi skal tænke på andre end os selv

Kristoffer, Anne Maries barnebarn, griber bolden:

– Det er også et kæmpe problem, at verdens største supermagt nu styres af en præsident, der ikke vil anerkende klimaforandringerne, siger han.

LØSNINGER ER IKKE NOK

Den næste time diskuteres der blandt meget andet bæredygtighed, værdien af

hans forventninger. Anne Maries gæster er også glade for ideen, som Niels Christian og Astrid roser, mens Bjørn kalder det »unikkt« at sidde i en dagligstue med tre håndfulde partifæller og suge til sig. Og aftenens vært får selvfølgelig en særlig tak med på vejen:

– Hils dine hjemmehjælpere, griner Dan Jørgensen. 🌸

DEN RØDE TRÅD

AF MORTEN BRUUN · FOTO: BJARKE MACCARTHY

November 2015: Hundrede af Socialdemokratiets tillidsfolk – formænd og næstformænd fra kredse og partiforeninger – har sat hinanden stævne i Kolding. De er samlet for at sparke gang i arbejdet med at formulere et nyt principprogram – det syvende i partiets historie – og formanden for principprogramudvalget, Dan Jørgensen, går på scenen og citerer fra Erling Olsens bog »Den røde tråd« fra 1996:

– Hvad står vi for? Hvad står vi i? Og hvad gør vi nu? spurgte Erling. De tre spørgsmål skal være kernen i arbejdet med det nye principprogram.

Januar 2017: Efter hundredvis af idemøder over hele landet og en statusdebat på kongressen har medlemmerne givet deres bidrag og input til det nye principprogram. Og den del af processen rundes af på Arbejdersmuseet i København med konferencen »Den røde tråd«.

En hel dag med oplæg fra historikere og politikere. Det handler om alt fra Pio til Mette, og det er igen Dan Jørgensen, der åbner mødet og siger velkommen til 200 medlemmer (600 på venteliste). Og han binder selvfølgelig en sløjfe på den mere end 14 måneder lange proces, der er gået forud.

– Hvad står vi for? Hvad står vi i? Og hvad gør vi nu? gentager han og hæver – for sidste gang i denne omgang – Erling Olsens bog.

Socialdemokraten var med og stillede syv deltagere spørgsmål: Hvad ser du som det vigtigste princip – den vigtigste værdi – i det nye program? 🍷

LIGE MULIGHEDER OG UDDANNELSE

**BO FEIERSKOV, REKLAMETEGNER,
OG MALENE SERRITSLV, DAMESKRÆDDER, NØRREBRO:**

Bo: – Det vigtigste princip for mig er lige muligheder, som jo allerede er en helt grundlæggende, socialdemokratisk værdi. Hvis vi altid sigter efter det princip, kan det aldrig gå helt galt. Og det er et princip, som er ekstra vigtigt i disse år, hvor vi skal have mest muligt for skatten og presser velfærdssystemet.

Malene: – Jeg vil pege på uddannelse. Og det gør jeg ikke mindst med tanke på vores børn. Uddannelse er vigtigt, og der skal være plads til, at de unge mennesker begår fejl. Jeg er ikke glad for, at vi har sagt nej til dobbeltuddannelser.

Bo: – Nej, det var ikke godt.

OMFORDELING

LENE JEPSESEN, FREDERIKSBERG, GYMNASIELÆRER:

– Det er vigtigt, at vi gør noget ved den måde, værdierne i verden er fordelt på. Det dur ikke, at de otte rigeste personer tilsammen ejer lige så meget som halvdelen af jordens befolkning. Jeg ved godt, at vi ikke kommer langt ved at fordele de otte personers formuer på resten, men det er virkelig uheldigt, at så få sidder med så megen magt. Vi skal tale om, hvordan vi fordeler de midler. Om der eventuelt skal øget beskatning til.

FÆLLESSKAB

NICOLAI WAMMEN, AARHUS, POLITISK ORDFØRER:

– I min verden er fællesskab den vigtigste værdi. Det vigtigste princip. Socialdemokratiet bygger på en tro på fællesskabet. Vi er noget for hinanden. Fællesskabet gør os sammen stærkere. Og fællesskab som princip kan bruges både lokalt, nationalt og globalt – og er ikke mindst vigtigt, når vi ser på de kæmpemæssige internationale forandringer og udfordringer, vi står over for.

SOCIAL SIKKERHED

VITA GLASSO, KØGE, PENSIONIST:

– Jeg synes, størrelsen på vores kontant-hjælp er et problem. Jeg kender flere enlige mødre, der nærmest ikke har råd til huslejen og først kan betale, når de får børnepenge. Jeg har selv været ugift mor og ved, at det påvirker, hvis der ikke er penge nok. Så det handler om at tage hånd om de svage i principprogrammet. Om social sikkerhed.

SOLIDARITET

FINN HULTENGREN, GLOSTRUP, PENSIONIST:

– Det aller-aller-allervigtigste er solidaritet. Hele min livsindstilling bygger på, at vi hjælper hinanden og tager hånd om de svageste. Ellers kommer vi jo ingen steder. Desværre er begrebet »solidaritet« ved at blive glemt i mange sammenhænge. Jeg oplever en verden, hvor vi bliver mere og mere egoistiske, men netop derfor er princippet ekstra vigtigt.

KAPITALISMEN HAR TABT

FRANZ HEINEMEIER, GREVE, AV-TEKNIKER:

– Vi står over for en verden, hvor vi risikerer, at det hele ender i anarki og populisme og alles kamp mod alle. Det skyldes ikke mindst, at kapitalismen har tabt og udlevet sig selv. Jeg kunne rigtig godt tænke mig, at principprogrammet kommer med et alternativ til den udvikling. At vi træder op som et stort og troværdigt socialdemokrati med et mere socialistisk bud på, hvordan vi løser de udfordringer.

Mogens Jensen – næstformand, kulturordfører og medlem af principprogramudvalget.

»DET HAR VÆRET EN EKSPLOSION AF IDEER«

Næstformand Mogens Jensen er opløftet efter mere end 14 måneders værdidebat: – Vi er Danmarks største politiske værksted.

Han har ikke styr på, hvor mange debattmøder han har deltaget i. Men Mogens Jensen, næstformand i Socialdemokratiet og medlem af principprogramudvalget, ved dog, at han aldrig er gået skuffet hjem. Hver gang har han hentet ny inspiration.

– Ja, jeg har oplevet møderne som en eksplosion af ideer til, hvordan vi udvikler vores politik i fremtiden. Det har været så fint, siger Mogens Jensen og tilføjer:

– Men det er jo også vigtigt. Principprogrammet er vores base, som er formuleret i overensstemmelse med det, medlemmerne forventer. Det er kompaset, der viser retning og fortæller, hvilken politik vi skal føre.

Mogens Jensen er imponeret over de »kreative og innovative tanker«, der er udsprunget af møderne. Samtidig hæfter han sig også ved, at det er sundt at diskutere de gamle værdier.

– Rigtig mange af vores værdier er stadig gældende og vil fortsat være det. Men når vi diskuterer dem, kommer vi auto-

matisk til at tale om, hvordan vi kan gøre tingene bedre og anderledes i fremtiden.

KULTUR DEN VIGTIGSTE VÆRDI

I forbindelse med de mange møder har Mogens Jensen også oplevet, at det kan være svært at holde diskussionen inden for principprogrammets teoretiske og ideologiske rammer.

– Det bliver hurtigt til en snak om konkrete politiske temaer, men det gør ikke noget, at vi på den måde forener teori og praksis, siger han.

Næstformanden er også imponeret – eller »ovenud begejstret« for nu at bruge hans eget udtryk – over det engagement, medlemmerne har lagt i processen.

– Der er vildt mange, der har involveret sig, og det viser bare, at vi er et utroligt livskraftigt parti. Der er nogle, der falder på halen, når Alternativet holder fem workshops og får det til at fremstå som noget nyt, men det er altså os, der sidder med landets største politiske værksted, siger han.

Hvad ser du selv som det allervigtigste princip – den vigtigste værdi – i det nye program?

– At vi får manifesteret, at vi som parti står som frontkæmper for, at Danmark fører en stærk kulturpolitik. Når eftertiden skal bedømme os, vil man kigge på blandt andet vores bøger, film, arkitektur. Det er vores kultur, der definerer os som folk og nation. Det er vores kultur, der afspejler vores værdier. 🌸

mob

TAK FOR KAFFE

I løbet af vinteren har en række af partiets folketingspolitikere deltaget i godt 100 kaffemøder landet over. Nu samles alle de input, der er kommet, og i løbet af foråret foregår der en grundig redigeringsproces, hvor de mange bidrag og input finpudses. Det færdige program, der bygges op over otte politiske spor, kommer til afstemning på kongressen i september.

EN BJØRNETJENESTE FRA DET HVIDE HUS

AF AF JEPPE KOFOD,
MEDLEM AF EUROPA-PARLAMENTET
(S, GRUPPEFORMAND)

»Fra og med i dag vil en ny vision regere vores land. Fra dette øjeblik vil det være Amerika først«.

Sådan lød det, da præsident Trump holdt sin indsættelsestale i Washington 20. januar – og umiddelbart vil mange sikkert spørge, om det ikke er enhver regeringschefs opgave at sætte egne borgeres ve og vel først?

Hertil er der kun at sige »jo«.

Dét, jeg anfægter, er imidlertid, at Trump sætter omsorg for egne borgere og eget land i modsætning til internationalt samarbejde. I Trumps verden er den enes brød nødvendigvis den andens død. For at vi kan have det godt, må nogle andre have det dårligere. Det er ikke bare demonstrativt forkert, det er også dybt usympatisk.

For Trump synes svaret på alle problemer at være grænser. Der skal bygges fysiske mure på landegrænserne, og der skal rejses toldmure mod den internationale handel.

Antihandelsdoktrinen, som vi desværre også kender her i Europa, bygger på en forkert opfattelse af, at verden er et nulsumsspil: Hvis dit land har en arbejdsplads, så må det være, fordi den arbejdsplads er hugget fra mit land. Dermed gør Trump – og andre populister i USA såvel som i Europa – deres vælgere en bjørnetjeneste.

For handelsmure beskytter hverken amerikanske eller europæiske arbejds-

pladser. Tværtimod. Faktum er, at samhandel skaber arbejdspladser. For eksempel er cirka 500.000 danske arbejdspladser direkte afhængige af vores frie eksport til EU's indre marked.

SKINNET BEDRAGER

Også indenrigspolitisk gør Trump arbejderne en bjørnetjeneste. Tillad mig et enkelt eksempel: Trump vil investere milliarder i den amerikanske infrastrukt-

” I Trumps verden er den enes brød nødvendigvis den andens død

tur. Det vil skabe arbejdspladser og sætte gang i økonomien.

Det lyder nærmest socialdemokratisk. Faktisk ikke ulig den europæiske investeringsplan, som vi socialdemokrater har været med til at stable på benene. Men skindet bedrager.

I stedet for at bruge offentlige midler på at restaurere eksempelvis forfaldne broer, veje og vandværker vil Trump lade de private gøre det ved at give dem skatterabatter.

For hver en dollar, rigmænd og virksomheder investerer i disse infrastrukturprojekter, vil Trump lade dem trække 82 cent fra i skat. Samtidig beholder investorerne ejerskab af projekterne. Det er bestemt ikke socialdemokratisk politik. Men i det mindste får man da gennemrenoveret infrastrukturen i hele landet, ikke? Nej.

For Trump vil lade markedslogikken råde. Og den tilsiger, at det kun er de store prestigebyggerier, der er interessante at investere i. For store motorveje og broer er lig med brugerbetaling.

Altså kommer den almindelige amerikanske skatteborger til at betale to gange. Først erlægges de en skatterabat, og så skal de betale afgift til »de rige« for at køre over den bro, de selv har været med til at finansiere. Og den gamle vej, der fører hen til den nye bro, er kun blevet endnu mere nedslidt.

Det bliver aldrig socialdemokratisk politik. Derfor arbejder vi socialdemokrater i Europa-Parlamentet for ansvarlige frihandelsaftaler, der skaber job, og investeringsplaner, der fastholder offentligt ejerskab af vores infrastruktur. 🇪🇺

Jeppe Kofod er også vicepræsident for den samlede socialdemokratiske gruppe i Europa-Parlamentet, S&D.

ET TVEÆGGET SVÆRD

Vi socialdemokrater bør tage del i kampen for et mere socialt Europa, men alle tiltag skal gå hånd i hånd med den danske model.

AF OLE CHRISTENSEN,
MEDLEM AF EUROPA-
PARLAMENTET (S)

Siden finanskrisen er det europæiske fællesskab alt for ofte blevet kædet sammen med hårde reformer og en sparekurs, der har kastet tusinder af europæere ud i fattigdom og arbejdsløshed. Det er der én god grund til: EU har de seneste snart 15 år været domineret af borgerligt-liberale

kræfter, hvis medicin ikke har kureret almindelige menneskers kvaler, men alene givet kunstigt åndedræt til banker og store virksomheder.

Det skal der sættes en stopper for. Derfor ser jeg frem til, at Europa-Kommissionen 8. marts præsenterer sit udspil til en europæisk søjle for sociale rettigheder.

Vi EU-parlamentarikere har i skrivende stund netop vedtaget vores holdning til, hvad en sådan søjle bør indeholde. Vi opfordrer til tiltag inden for ligestilling, opkvalificering og beskyttelse af arbejds-

tagere på det digitale arbejdsmarked. Tiltagene skal sikre alle europæere et ordentligt arbejdsliv.

Desuden har vi for første gang fået flertal for en social protokol, som slår fast, at økonomiske friheder aldrig kan stå over sociale rettigheder i tvister om den fri bevægelighed. Det er et historisk skridt i den rigtige retning.

GODT SIGNAL FRA KOMMISSÆREN

Men træerne vokser ikke ind i himlen. Når kursen er sat mod et socialt EU, risikerer

Flere socialdemokrater i EU ønsker mindsteløn fastsat ved lovgivning. Men den går ikke. Vi skal holde fast i den danske model.

vi, at den danske model bliver kastet over bord. For eksempel har flere af vores europæiske socialdemokratiske fæller et brændende ønske om at indføre en europæisk mindsteløn. Men den går ikke, for i Danmark er løndannelse op til arbejdsmarkedets parter. Vi kan ikke acceptere, at den ret bliver anfægtet.

I Europa-Parlamentet giver det os udfordringer, når drøftelserne om et mere socialt Europa flugter med nationale parlamenters kompetencer på arbejdsmarkedsområdet. Derfor arbejder jeg for,

” Det er et historisk skridt i den rigtige retning

at mine kolleger får en forståelse for, at lovgivning, der inkluderer Danmark, også skal respektere den danske model.

Heldigvis synes jeg, at det hjælper. Forud for Kommissionens forslag til den sociale søjle har EU-kommissæren for beskæftigelse nemlig bekræftet, at løndannelse er national kompetence, og at EU kan søsætte initiativer, så vi kan lære af hinanden, men at det ultimativt er op til medlemslandene, hvad de vil gøre. Det er rigtig godt.

Vi danske socialdemokrater bliver også nødt til at forholde os til, at et flertal af vores europæiske fæller ønsker at gå i en lidt anden retning for at sikre sociale forhold på europæisk plan. Vi skal naturligvis aldrig kæmpe imod, at andre lande får bedre vilkår, og mange af tingene kan vi også selv nyde godt af. Men vores største opgave bliver at sikre, at alle initiativer, der måtte komme, kan gå hånd i hånd med den danske model. Det kræver hårdt arbejde, men hårdt arbejde lader vi socialdemokrater os ikke skræmme af. 🌹

SVÆRE TIDER FOR EU

AF CHRISTEL SCHALDEMOSE,
MEDLEM AF EUROPA-
PARLAMENTET (S)

2016 var på mange måder et rædselsår for europæisk og international politik. Brexit og Trump-valget topper listen over begivenheder, der udfordrer både vores politik og måder at samarbejde på.

2017 er endnu et skæbneår. Marts byder på valg i Holland, hvor Geert Wilders' Frihedsparti står til at blive den store vinder. De er modstandere af EU og samarbejder på europæisk niveau med Front National. De ønsker EU opløst.

Siden følger Frankrig, hvor det lige nu står til at blive enten Marine Le Pen eller den konservative Fillon, der vinder. Begge har signaleret store forandringer i den franske linje over for europæisk politik. Le Pen vil starte med en afstemning om fransk deltagelse i euroen, men ønsker også Frankrig ud af EU. Så vidt går Fillon ikke, men han har varslet store forandringer i EU-politikken.

I september går tyskerne til valgurnerne. Her står Alternative für Deutschland til at blive store. Lige nu spås de til 15 procent af stemmerne. Ikke nok til at blive regeringsparti, men nok til at præge valget. Mest spændende bliver dog kampen mellem CDU og SPD med præsidentvalg mellem Merkel og Martin Schultz, som netop er valgt til socialdemokraternes spidskandidat. En både spændende og markant valgkamp. EU vil dog ikke blive italesat negativt af de to. Kun af AfD.

Den store joker i 2017 er Italien. Hvornår kommer valget? Når det kommer, er der ingen tvivl om, at 5-stjernebevægelsen vil klare sig godt. Måske så godt, at protestbevægelsen kommer i regering. Den er ikke imod EU, men er stærk modstander af euroen og ønsker en afstemning om Italiensk medlemskab af eurozonen.

Det er et sundhedstegn, at der diskuteres politik, og at EU's mål og midler er åbent til debat. Men 2017 er særligt, fordi valgene har EU's politik som hovedtema. Og da der er tale om valg i lande, der var med i EF fra begyndelsen og med i euroen, så rører de ved kernen af EU. Sker der forandringer i den førte politik i et af disse lande, får det store konsekvenser for resten af EU eller i hvert fald eurozonen.

Både Europa og Danmark har brug for et stærkt europæisk samarbejde. Det er indiskutabelt. Ligesom det er sundt at diskutere, hvordan dette samarbejde skal fungere.

Men at EU bliver hovedtema for mange af de nationale valg, er reelt et sygdomstegn. Særligt de populistiske partier har set en fordel i at skrue op for EU-kritikken

” Men at EU bliver hovedtema for mange af de nationale valg, er reelt et sygdomstegn

som en let vej til flere stemmer. EU-samarbejdet har ikke leveret varen godt nok, og det har gjort det let for de populistiske partier.

Hvis EU-samarbejdet ikke skal være i knæ efter skæbneåret 2017, så skal der forandringer til. Kommissionsformand Juncker forventes at bruge Rom-traktatens 60-års fødselsdag i foråret til at annoncere en ny og stærkere EU-politik på det sociale område. Hvis ikke Juncker tænker sig grundigt om, risikerer han, at den nye politik blot bliver endnu et godt argument for dem, der ikke ønsker et europæisk samarbejde. 🌹

PIO-NERERNE

Et demokratisk socialistisk idegrundlag er afsæt for alt, hvad der skrives på Netavisen Pio. Her har medarbejderne stor succes med at bide både højrefløjen og de store mediehuse i haserne.

AF BIRGITTE BARTHOLDY FOTO: THOMAS SJØRUP

NETAVISEN PIO

- Kom til verden i 2012, opkaldt efter Louis Pio, grundlæggeren af den socialdemokratiske arbejderbevægelse.
- Initiativtagere er Henrik Sass Larsen og to af netavisens nuværende bestyrelsesmedlemmer, Palle Smed og Peter Strauss Jørgensen, der længe havde følt, at arbejderbevægelsen savnede et medie, som tager afsæt i et demokratisk socialistisk idegrundlag.
- Avisen udkommer hver dag på nettet og bringer omkring 30 artikler om ugen.
- Avisen er gratis – og finansieres af sponsorer og blev sidste år godkendt af Kulturstyrelsen til at få mediestøtte.
- Læs mere på www.piopio.dk.

Netavisen Pio har i løbet af det seneste år mere end fordoblet sit læserantal. Lidt af en sensation i en tid, hvor mange medier går tilbage. Avisen er dog stadig et lille foretagende med cirka 25.000 læsere på ugebasis.

Men tag ikke fejl.

På redaktionen i det gule baghus et sten-kast fra Christiansborg i København bliver der lagt heftige planer om at vokse og blive endnu mere indflydelsesrig. Våbnet er at gøre de journalistiske vinkler så sylespidse som muligt. Og samtidig levere de bedste argumenter og oversete historier.

– Hos os får man den rene vare, og det tror vi, der er stor efterspørgsel efter. Alt, hvad vi skriver, og hele måden, vi forholder os til politik på, sker ud fra socialdemokratiske grundværdier. Vi kan tillade os at tage stilling og have holdninger. Det er der, vi adskiller os allermost fra andre medier, fortæller chefredaktøren Jens Jonatan Steen og noterer, at Pios mål blandt andet er at klæde læserne på til at »stå op for deres holdninger«.

– Vi vil give dem indblik i de politiske rævekager og i, hvilke konsekvenser beslutningerne på Christiansborg får. Vores fokus er ikke mindst at udstille, hvor højrefløjens argumenter ikke hænger sammen, siger redaktøren og nævner Thyra Frank-sagen som et af de seneste eksempler:

Det var Pio, der allerførst pegede på, at hun som leder af plejehjemmet Lotte – et såkaldt friplejehjem – havde rådet over markant flere penge end andre og derfor optrådte selvmodsigende, når hun som mi-

nister hævdede, at det ikke er nødvendigt at overføre flere penge til ældreområdet.

HJERTEBLOD

Men selv om det kritiske blik især er rettet mod aktører på højrefløjen, behøver ingen at føle sig fredet, advarer chefredaktøren. Avisen ønsker også at være et rum, hvor socialdemokratiske synspunkter kan brydes.

– Det betyder, at vi går kritisk til alle, når det kan styrke den demokratiske debat, og der er noget at komme efter.

At det er holdningsbaseret journalistik, der produceres, betyder meget for vinklingen.

– For eksempel beskrives globaliseringen tit positivt af mainstreammedierne, hvor vi gør os umage med at pege på, at der altså også er mange negative konsekvenser. Under den forrige regering var vi også nogle af de første til at problema-

LIV(ET) I BEVÆGELSEN

Pio er bare en af de aktiviteter, der bobler i farvandet omkring Socialdemokratiet og arbejderbevægelsen. Rejsescenen, Arbejdermuseet, Kooperationen, DUI og AOF er nogle af de andre aktiviteter, tilbud og organisationer. *Socialdemokraten* vil i de kommende numre banke på hos vennerne og høre, hvordan det går.

Pio-redaktionen – David Troels Garby, Mads Havskov Hansen, Lars Wernblad Hansen og Jens Jonatan Steen – får travlt i år. Det er blandt andet ambitionen at lave en tæt dækning af efterårets kommunal- og regionsvalg.

tisere DONG-salget. Ligesom vi er gået meget efter de regnemodeller, de bruger i Finansministeriet til at retfærdiggøre nedskæringer på velfærden, siger Jens Jonatan Steen, der har en fortid i DSU og Frit Forum og har været medstifter af og direktør for tænketanken Cevea – og på Pio står i spidsen for en lille redaktion, der også tæller David Troels Garby, Lars Wernblad Hansen og den studerende Mads Havskov Hansen:

– Man er nødt til at have hjerteblod investeret i det for at arbejde under de vilkår, der tilbydes på en lille uafhængig redaktion. Vi har længe fulgt politik tæt som insidere og har et stort netværk i de fleste politiske partier, siger han.

TALENTER OG ANALYSER

Ud over artikler indeholder avisen også klummer skrevet af en blanding af fagligt aktive, tillidsrepræsentanter, folketings-

politikere, DSU'ere, folk fra Frit Forum, erhvervsfolk og endda en enkelt tidligere departementschef.

Og redaktionen investerer også gerne tid til at hjælpe nye debattalenter som eksempelvis

Nilly Taheri, forkvinden for DSU i København, som i december sidste år oplevede stor gennemslagskraft med sin klumme om modviljen imod at forstå Trumps vælgere.

De mest læste historier er typisk dem, hvor højrefløjen bliver fanget på det forkerte ben, eller hvor læseren kort guides til en politisk indsigt – som eksempelvis klassikeren »Seks sandheder om Schweiz, som liberalister glemmer«.

Jens Jonatan Steen reklamerer også gerne for Pios nørdede analyser af økonomi og politiske tendenser i Europa og de dybtgående beskrivelser af, hvad der sker i fagbevægelsen i Norden.

– Vi forsøger at gøre en forskel ved at sætte nye spørgsmål på dagsordenen og få dem ind på læsernes radar. F.eks. spørgsmål om social dumping, lønpres og store globale virksomheder, der i højere grad end nogensinde er i stand til at presse nationalstater. Hvis vi som medie kan flytte bare en lille smule på de dagsordener, er vi glade. Og vi oplever ganske ofte, hvordan andre medier lader sig inspirere af vores artikler, siger redaktøren og løfter sløret for en af fremtidsdrømmene:

– Vi vil gerne bredere ud med eksempelvis debatarrangementer, hvor vi kan komme i direkte dialog med læserne. Vi vil også gerne kunne mere med billeder og lyd, og inden så længe lancerer vi vores første podcast, der kommer til at fokusere på, hvad der sker i fagbevægelsen. Men det er blot et blandt flere nye initiativer. 🌱

»LAD OS VÆLTE TRUMP OG SYNGE IMENS «

Når protestsangeren Karina Willumsen bliver frustreret over samfundsudviklingen, hjælper det at skrive en satirisk sang, som får hendes kampfæller til at synge og grine sammen med hende. – Det giver os nye kræfter, siger hun.

AF BIRGITTE BARTHOLDY
FOTO: THOMAS SJØRUP

*Jeg anklager Amor og hans berygtede pil
Jeg anklager Ole for hans charmerende
Ole Birk Ole-smil
Jeg har brug for en wingman
– måske Simon-Emil?
for at få fingre i Ole og Oles nye
ministrautobil*

Nogle linjer fra den berømte satiriske kærlighedssang »Jeg anklager Amor«, som protestsangeren Karina Willumsen

sidste år skrev til Ole Birk Olesen, da han var nybagt transportminister.

– Jeg var provokeret af, at vi fik en minister, som nogle år før i et blogindlæg havde anklaget kvinder for grundlæggende at være uden moral og ære, siger hun.

Det er ikke første gang, Karina Willumsen på satirisk vis erklærer sin kærlighed til et medlem af Liberal Alliance. Hun har også skrevet sangen »Min genetik og mig« til Joachim B. Olsen, efter at han udtalte, at det ligger i kvinders genetik, at de er bedre end mænd til at gå hjemme og passe børn.

” **Selvfølgelig har det betydet meget for mit ståsted, at min mor er sosu-assistent og min far lastbilchauffør**

– Jeg har svært ved at lave satire om folk, der prøver at være ordentlige mennesker. Derfor har jeg ikke skrevet sange om politikere fra min egen fløj, siger Karina Willumsen.

Hvad er det med dig og liberale mænd?

– Når jeg fokuserer på dem, er det ikke, fordi jeg ønsker at hænge nogen ud. Det er for at gøre opmærksom på det verdensbillede, deres synspunkter er udtryk for. Det er så langt fra mit eget, at jeg ikke ved, hvad vi skal gøre andet end at grine ad det, mens vi kæmper imod det, siger Karina Willumsen.

Hun har al mulig respekt for de debattører, der tager tønnen med at diskutere i medierne og finde de gode argumenter frem.

– Men jeg har ikke selv lyst til at diskutere Ole Birk Olesens anklager mod kvinder eller kontanthjælpsloftet. Det er så forkert og forfærdeligt, at jeg kun kan lave sjov med det. Der har satiren en særlig kraft i sig, synes jeg. Når nogen siger noget rigtigt fornærmende, kan det at grine ad det og synge sammen om det give luft og energi og nye kræfter. Og det er nødvendigt, hvis vi skal stoppe det tilbagetog, som det humanistiske menneskesyn er på i hele verden.

DET FØRSTE STORE HIT

Karina Willumsens karriere som guitarist, satiriker og sanger begyndte tidligt. Nærmere bestemt da hun var 8 år og i fritidsklubben i Odsherred havde lært sine fire første guitarakkorder. En pædagog gik rundt med en kop med et billede af en mand, der lå ødelagt af druk med sprutflasker og papir omkring sig. Hen over ham stod: »Han er offentligt ansat«.

Pædagogen fortalte, at en offentligt ansat arbejder for kommunen. Det måtte være barsk, tænkte Karina Willumsen og skrev sin første sang. En af linjerne lød:

»Han sidder ved sit bord med øl og brændevin / for han er jo et svin, men det er jo / fordi han er offentligt ansat, ja, han er offentligt ansat«.

Den blev et stort hit i fritidsklubben. Pædagogerne kunne se potentialet i hende og øvede gerne guitarspil med hende.

Sit næste store hit fik hun, da hun var 14 og skrev en sang om den skandaleramte Farum-borgmester Peter Brixtofte.

– Men selv om jeg spillede og skrev sange hele tiden, faldt det mig ikke ind, at jeg kunne blive musiker. Det blev bare ikke set på som en mulighed der, hvor jeg kommer fra, siger Karina Willumsen.

ET VÆRDIGT ARBEJDSLIV

I stedet flyttede hun til København, læste på RUC og begyndte at interessere sig for politik.

– Selvfølgelig har det betydet meget for mit ståsted, at min mor er sosu-assistent og min far lastbilchauffør. Med den baggrund kunne jeg ikke ende andre steder end på venstrefløjen. Det ligger dybt i mig, at alle har ret til et værdigt arbejdsliv og gode arbejdsforhold, ikke mindst de aller mest hårdtarbejdende.

Nogen, der kendte til hendes sangskriver-talent, satte hende i forbindelse med

RØD BOG

- Karina Willumsen er 29 år og satirisk musiker.
- Hun er også ekstern lektor på RUC og aktivist.
- Hun er opvokset i Odsherred og bor på Amager.
- Er uddannet i international politik og kommunikation fra RUC.
- Har arbejdet i Folketinget og for Socialdemokratiet.
- Sidste år udkom hendes debutalbum »Sociale Rekvisitter«.

det socialistiske forlag Demos, og siden har hun været en del af slænget omkring det. Her udgav hun i 2015 den flygtningepolitiske single »Bryd det ned – bygd det op« – som den første musikudgivelse i 38 år på forlaget, der tidligere har haft Røde Mor og Jomfru Ane Band i stald. Det er også Demos, der sidste år udgav hendes debutalbum, »Sociale Rekvisitter«.

Hun bryder sig ikke om at tale om et decideret gennembrud, selv om hun godt ved, at hun i dag er mere kendt end for et år siden.

– Der var engang en, der sagde, at jeg pludselig var dukket op på musikscenen. Men det er jeg jo ikke. Jeg har spillet i 21 år og stået på alle mulige scener. Jeg oplever det som dejligt at synge og spille, og hvis andre også synes, det er fedt, så er det fantastisk. Men jeg dukker ikke op eller ind eller bryder igennem.

SAVNER MERE SATIRE

Stjernedyrkelse er hende i det hele taget meget imod.

– Som færdiguddannet var jeg til et foredrag med en karriererådgiver, der sagde: »Det er vigtigt, at I finder det, der gør jer unikke«. En af mine venner svarede: »Hvad hvis man bare gerne vil have et godt arbejde og være helt almindelig?« Det var en god pointe. Der skal være plads til underlighed og til at skeje ud, men også til at være almindelig på almindelige måder. Jeg ser det især i min generation, at folk får præstationsangst over, om de nu er særlige nok.

Foruden at være protestsanger og ekstern lektor på RUC bruger hun meget tid på græsrodsarbejde i blandt andet Kvindehuset og i Bøssehuset på Christiania. Det er essentielt for hende – som i øvrigt drømmer om en venstrefløj med mange flere store visioner og nye ideer til, hvordan vi får has på den voksende økonomiske ulighed, som gør hende så vred.

– I det hele taget er der nok at lave om på og skabe satire over. Så meget, at jeg godt kunne bruge meget mere konkurrence på området, siger hun.

Lige nu er hun dog optaget af en helt anden drøm. Donald Trump skal væltes.

– Det er et af mine vigtigste nytårsforsætter. Jeg tænkte, det var nemmere, end at jeg skulle til at prøve at tabe mig ti kilo. Men jeg kan ikke gøre det alene. Det skal være et kollektivistisk projekt, så jeg håber, at mange vil byde ind med ideer til, hvordan vi fører det ud i livet. 🌟

DE RØDE FLERTAL

Midt i januar udkom bogen »De røde flertal – håb, sejre og nederlag«, hvor velfærdshistoriker, ph.d. og lektor emeritus på Center for Velfærdsstatsforskning Søren Kolstrup blandt andet stiller skarpt på »Det røde kabinet« (1966-67) og analyserer de politiske diskussioner om at etablere det politiske grundlag for en ar-

bejderregering i midten af 1980'erne. Der trækkes også på de historiske erfaringer med socialistiske flertal i Frankrig og Sverige i 1980'erne, og rammerne for en undersøgelse af Helle Thorning-Schmidts regering præsenteres i et essay.

Bogen blev præsenteret på Arbejdermuseet med oplæg fra blandt andre

Socialdemokratiets Mogens Lykketoft og Finn Sørensen fra Enhedslisten.

»De røde flertal – håb, sejre og nederlag« er udgivet på *Selskabet for Arbejderhistories forlag* og koster 199 kr. Bestil bogen på: www.sfah.dk.

NYE LOKALE ANSIGTER

Hovedbestyrelsen har vedtaget et nyt uddannelsessystem, hvor et landsdækkende hold af frivillige undervisere kan undervise lokale kandidater, tilidsvalgte og frivillige inden for blandt andet kampagne, bestyrelsesarbejde og digital kommunikation. Formålet er at klæde medlemmer på til deres lokale arbejdsopgaver og skabe rammerne for politisk dialog i partiorganisationen.

Som et vigtigt led i uddannelsessystemet er der blevet ansat lokale uddannelseskoordinatorer i alle fem regioner. Uddannelseskoordinatorerne gør det nemt for partiforeningerne rundt om i landet at få arrangeret kurser.

Foreninger er meget velkomne til at kontakte dem, hvis I vil have en dygtig underviser ud og gøre jeres partiforening endnu skarpere. På billedet er det Lasse, John, Gitte, Jacob, Signe og Astrid.

Her kan I kontakte uddannelseskoordinatorerne:

Region Nordjylland:

Gitte Petersen,
gitte@socialdemokratiet.dk

Region Midtjylland:

John Degn, john@socialdemokratiet.dk

Region Syddanmark:

Lasse Strüwing Hansen,
lasse@socialdemokratiet.dk, og
Signe Havskjær Holm-Pedersen,
havskjaer@socialdemokratiet.dk

Region Sjælland:

Signe Kaulberg,
igne@socialdemokratiet.dk

Region Hovedstaden:

Astrid Frier, astrid@socialdemokratiet.dk,
og Jacob Ruben Hansen,
jacob@socialdemokratiet.dk

POLITIK I GENERNE

I 1905 var Danmarks statsminister (dengang konseilspræsident) Venstre-manden J.C. Christensen, mens Folketingets formand var Herman Trier – oprindeligt Venstre, men senere Radikale Venstre.

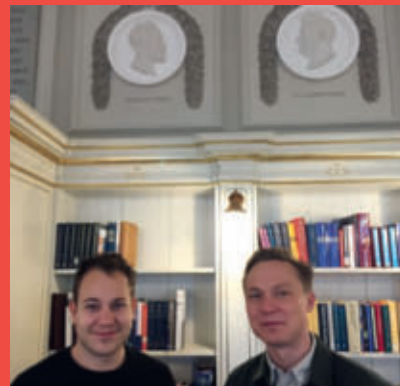
Præcis 112 år senere arbejder begge d'herrers tipoldebørn på Christiansborg – i Socialdemokratiets presseafdeling: Morten Kyster Hvelplund som studentermedhjælper, Troels Trier som kommunikationskonsulent.

Og mens forfædrene er rammet ind og hænger side om side i Folketingets bibliotek, deler efterkommerne altså nu kontor.

– Det er ret sjovt, at begge vores familier arbejder videre på Christiansborg efter så mange år, selvom Morten og jeg måske ikke helt fylder vores forfædres sko ud, siger Troels Trier.

Der har ikke været folkevalgte politikere i de to familier siden dengang, men alligevel har den politiske interesse levet videre i generationer.

– Vi legede med klenodierne fra min tipoldefars statsministertid, da jeg var barn, men de er siden kommet på museer, siger Morten Kyster Hvelplund.

FREMTIDEN ER NORDISK

Bjørn Brandenburg, folketingskandidat i Svendborgkredsen, Marcus Vesterager, BR-kandidat i København, og Mette Nielsen, byrådsmedlem i Viborg og folketingskandidat i Viborg Østkredsen, er alle en del af den såkaldte »Nordenskolen«. Nordenskolen er et uddannelsesforløb

for tillidsvalgte i de nordiske socialdemokratiske partier og LO. Formålet er at få et bedre kendskab til den nordiske model på tværs af landegrænser. Gennem tre træningsforløb diskuterer Bjørn Brandenburg, Mette Nielsen og 25 nordiske kolleger de mange perspektiver.

Første træningsrunde fandt sted i november i Stockholm. Her indledte den svenske LO-formand, Karl-Petter Thorwaldsson, studieforløbet med oplægget »Fremtiden er nordisk«.

INTRO MEDLEMMER – EN SUCCES, DER FORTSÆTTER

I maj 2016 startede forsøget med intromedlemmer. Siden har partiet fået over 3.500 nye intromedlemmer, og der er blevet oprettet et medlemskontaktcenter på partikontoret. Intromedlemskabet har for første gang siden 1959 sikret partiet medlemsfremgang to år i træk. Fremgangen er sket gennem en koordineret indsats mellem kredse og partiforeninger samt en onlinerekruiteringsindsats.

Ved årets udgang i 2016 overgik intromedlemmerne automatisk til ordinære

medlemmer og modtog en kontingentopkrævning. Partiforeninger rundt om i landet og medlemskontaktcenteret har inden årsskiftet gjort en ekstra indsats for at komme i kontakt med samtlige intromedlemmer. 69 % af de kontaktede intromedlemmer tilmeldte sig Betalingsservice med det samme. Det må siges at være en succes, og intromedlemskabet fortsættes derfor i 2017. Årets første intromedlemsperiode gælder allerede nu og frem til den 1. juli 2017.

TAG MED TIL BRUXELLES OG MÜNCHEN

Socialdemokratiet i Region Midtjylland har taget initiativ til to studieture til henholdsvis Bruxelles og München.

Turen til Bruxelles finder sted i dagene 27.-31. maj og omfatter blandt andet besøg i Kommissionen og Parlamentet. Pris: maks. 3.300 kroner pr. deltager på dobbeltværelse.

München-rejsen finder sted 23.-27. september og omfatter blandt meget andet besøg hos de tyske socialdemokrater. Pris: maks. 3.500 kroner pr. deltager på dobbeltværelse.

På begge rejser er der også plads til at lege turist og opleve de to spændende byer på egen hånd.

Socialdemokrater (og deres ægtefæller) fra hele landet kan deltage. Yderligere information om turene og tilmelding til Knud Egon Poulsen, telefon 20 22 68 25 eller e-mail kep@def.dk.

VELKOMMEN TIL

CHRISTIAN W. GØTKE

ODENSE

– Jeg har altid interesseret mig for politik. Jeg har bare aldrig haft lyst til at involvere mig aktivt, fordi politik godt kan forekomme lidt tvivlsomt, og de politiske partier afspejler ikke nødvendigvis befolkningen som sådan. Men nu skal det altså være ...

Christian W. Gøtke, 52 år, it-konsulent og barnefødt i Odense, har aldrig været i tvivl om, hvor han hører hjemme rent holdningsmæssigt. Men hans tilløb til at søge medlemskab i Socialdemokratiet har været langt. Og hans beslutning om at melde sig ind udspringer ikke mindst af hans beundring for Odenses nu forhenværende borgmester Anker Boye.

– I Ankers første periode som borgmester virkede han nok lidt enevældig. Men efter at have tabt et valg lykkedes det ham at gøre comeback fire år senere, og jeg har været fan af ham lige siden.

Hvorfor?

– Fordi han så tydeligt havde lært af sin første periode. Han blev en bedre borgmester, da han vendte tilbage, og det er ham, der har forandret Odense fra at være Danmarks største landsby til en moderne storby.

– Han var ikke byens borgmester eller Odenses borgmester. Han var vores borgmester, fordi han var borgmester for borgerne og ikke for rammerne og systemet. Anker har vist, at man kan gøre en forskel. Det beundrer jeg – og jeg meldte mig ind i partiet efter at have talt flere gange med ham om det, og lige før han trådte tilbage og overlod borgmesterposten til Peter Rahbæk Juel.

– Han er også dygtig, men jeg tror, han står over for en svær opgave. Kommunalvalget i Odense bliver tæt, og Peter skal være totalt synlig frem til valget, nærmest selvløsende. Han skal virkelig i dialog med mange mennesker – ikke mindst de 18-25-årige. Han skal helt ud i frontlinjen og møde dem. Deres stemmer bliver afgørende for valget her i Odense.

Vil du bidrage til, at han bliver selvløsende?

– Ja. Når jeg melder mig ind i noget, gør jeg det for at blive aktiv. Jeg ved dog ikke, om jeg kan gøre den store forskel ved at hænge plakater op, men nu går jeg til nogle møder og finder ud af, hvor der kan være brug for mig.

Men du er ikke kun socialdemokrat på grund af Anker ...?

– Nej, jeg er gammel arbejderdreng – min bedstefar samlede cykler på SCO's fabrik her i Odense – og deler selvfølgelig værdier med partiet.

Hvad laver du, når du ikke er it-konsulent og socialdemokrat?

– Så er jeg far til en 15-årig pige – og i fritiden spiller jeg ishockey. Odense Ishockey Klub har skiftet navn til Odense Bulldogs, og derfor hedder veteranholdet selvfølgelig Greyhounds. 🐶

FØLG OS PÅ:

Facebook.com/socialdemokratiet

@Spolitik

@Socialdemokratiet

SosseSnappen

www.Socialdemokratiet.dk-